Jan.
Rev.J.W.Van Weelden
17 Tweedsmuir Ave. E.
Chatham, Ont.

JULY 9, 1970 — No. 963
25th YEAR OF PUBLICATION

CALVINIST-CONTACT

CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. • Authorized as Second Class Mail. Registration number 0-0451.

CHRISTIAN REFORMED CHURCH SENDS LETTER TO DUTCH 'SISTER' CHURCH

(Grand Rapids, Michigan) On the proposal of its committee on interchurch relations, and with the concurrence of the fraternal delegate of the Reformed Churches in the Netherlands, Dr. B. Rietveld, the annual Synod of the Christian Reformed Church decided by unanimous vote to send the following letter to the Dutch sister church:

"Greetings in Christ's name. As your sister church we wish to address to you certain questions and comments concerning recent theological developments in your communion. In so doing, we are concerned for you, that you may be faithful to the Reformed heritage the Lord has given you. We are concerned for ourselves as well, since our sister-church relationship links our name to yours, and commits us to the free exchange of membership certificates and ministers. And we are concerned for that witness to the world which we share with each other.

"We are concerned for soundness of doctrine in our sister communion. In keeping with the agreement we have made with each other it is proper that we should communicate that concern to you. While we recognize that there is some latitude in the interpretation of doctrinal and theological questions, we have a ready point of reference in the Reformed Confessions and in the Formula of Subscription by which we bind ourselves to support and maintain those confessions.

"We recognize the fact that the confessions are open to amendment in the light of God's Word. This, we agree, is to be done by way of gravamen and mutual agreement among the churches of a given communion. In this respect, we would simply remind you that if a church makes alterations in one of its creeds or redefines the binding character of the creeds, contact ought to be made with those sister churches which subscribe to the same creeds. While the sister-church relation remains, what you do affects us.

"We are also concerned with other questions which have not been the subject of gravamen proceedings. We are not in position either to pass judgment or to render definitive advice on these questions. At this moment we would only ask you, our sister church, to consider seriously and prayerfully whether you are harboring within your ministry views which contradict or call into question basic emphasis of the confessions.

"These are matters of concern to us not only because they have affected our sister church, but because similar questions are part and parcel of the theological climate in which we ourselves are living. It is particularly important that nothing shall becloud that view of Scripture which is integral to Reformed theology. We believe without question all things contained in the sacred and canonical writings. This, we have always held together with you, is the spring from which all the points of doctrine in the confessions flow.

"We recognize the complexity of the problems with which modern theological research deals in this area. As you may know we have appointed a committee on Biblical Authority which is studying the problem involved in the recent theological developments mentioned above. This committee will report to next year's synod. However, in view of the clear creedal commitment which both you and we have made, and in view of the far-reaching consequences which a deviation on this score might lead to we would seriously lay before you these questions: (1) Are the Gereformeerde Kerken in Nederland satisfied that theological positions which question the historicity of Adam and the historical reliability of the Gospel accounts are in harmony with the confessions, and compatible with subscription to them? (2) Are the Gereformeerde Kerken in Nederland prepared to take disciplinary action, if necessary, to ensure that the subscription to the creeds does not become a dead letter?

"We urge you in love to deal seriously with this matter. We respectfully request you to respond to our communication, and to indicate to us the steps which are being taken to preserve the purity and unity of the Reformed community and its witness to the world. Your fraternal delegates to our synods have repeatedly assured us in recent years that it is your concern to discover what it means to be a church in our day. We can only endorse this objective and wish you well in such a search. In fact, we would join you in it, in the hope that we might learn from each other. But if in the process of seeking we should lose the power of the Word of God, we would have done irreparable damage both to ourselves and to the world in which we are to witness to the mighty acts of God." (RES)

SENSITIVITY TRAINING

Mind-Management in the Church

RONALD P. BROWN

— A group of high school students under the direction of a teacher cover themselves with sheets and begin to crawl aimlessly around the room. The instructions given them are: "be open to your desires and let whatever action-reaction that wants to happen occur."

— A group of sixth grade children at a church sponsored summer camp play the "trust game". One closes his eyes, folds his arms and permits himself to fall backward in the confidence that one of the others in the group will catch him. The camp director, a minister of the Word of God, defends the "trust game" by saying that this is one way in which young people learn to trust Jesus Christ.

— A group of ministers brought together under denominational auspices is instructed to tell one another frankly about their "hang-ups" and to do so one by one around the table so that each has little choice but to participate in the "group confessional."

— A denomination sponsored retreat group seeks to break down racial prejudices by encouraging "self criticism", "group confession" and "group criticism" as a means to understanding.

— A group of men in a communist prison are brought through self criticism, group confession and group criticism sessions to be suspicious of one another, of their superiors, and of their nation to the point that their will to resist their captors is broken down.

The first of the above examples took place in a Chicago public high school. The last was the experience of the captive crew of the Pueblo. The rest occurred within the Reformed Church in America during the last year. All involve the same psychological techniques and may be summed up under the general heading "Sensitivity Training".

At a meeting called by legislators of the State of California on September 10, 1968, to investigate sensitivity training, Dr. Hardin B. Jones, professor of physiology and of medical physics and assistant director of the University of California testified: "Sensitivity training is a powerful form of Pavlovian conditioning — conditioning by which sensual and emotional types of response are substituted for intellectual consideration of any proposition common to the group, developing a surge of animalistic mob response." Sensitivity training takes many forms and carries many different names: Group Dynamics, Group Confession, Group Discussion, Inner Personal Relations, Self Evaluation, Auto-Criticism, Prayer Therapy, Basic Encounter Groups, and many others. But the heart of the matter is the same: break down inhibitions so that a person will simply be what he is, "do his thing;" break down moral values by creating doubt in the mind as to the soundness of that which has been accepted; substitute "I am" for "I ought", feeling for thinking and experience for responsibility.

Notice that the umbrella expression is sensitivity training. The techniques are a means to an end. Proponents of sensitivity training have as their stated purpose planned change for both the "total personality system" and for the "total social system". John Poppy, a senior editor of Look Magazine said in the July 19, 1968 issue, "You don't just dip a few executives into encounter groups. You change the world, company or town, their lives." George Leonard, also a senior editor of Look said, "Sensitivity training is the only thing that can save the world!"

One observer remarks "A study of numerous sensitivity training sessions would lead one to believe that the promoters of the program are trying to homogenize the members of the group. Individualism must be sacrificed. Group dependency must be established. When one member holds out for a conviction or moral value which is above the norm of the group, the tendency is for the group to gang up on that member in an attempt to justify their own lower values. Ridicule, sarcasm and "honest" feelings are expressed against the hold out." This perceptive comment points to the popularity of sensitivity training as a technique among ecumenical churchmen who want to minimize differences in religious conviction, among social manipulators who want to minimize differences among people in general and, among the far left that seeks a way to create a new "group man" who will fit nicely into the collective world of the future. It is also not difficult to see the reason for the popularity of sensitivity training with religious leaders who reject the Gospel of Jesus Christ and seek some other power by which to solve the problems of men.

Sensitivity training is in fact a new religion whose Savior is not Jesus Christ but man, the "Group Man". The proponents of sensitivity training have rejected both human rationality and divine revelation. They have nothing left but self: body and mind. They seek their poor substitute for salvation in expressing, experiencing, touching and tasting. In reality sensitivity training can produce nothing other than unresisting members of the kingdom of anti-Christ.

(Reprinted with permission from the "Conservative Reformed Record.")

BRE Program Approved for RBI

With gratitude to God, the Reformed Bible Institute announces approval by Michigan Board of Education for the four-year course leading to the Bachelor of Religious Education degree. Applications for September enrolment are invited from all persons seeking preparation in evangelism, missions, and work in the local church. For more information write Reformed Bible Institute, Grand Rapids, Michigan 49506.

Rev. Ralph Heynen, President,
RBI Board of Trustees.

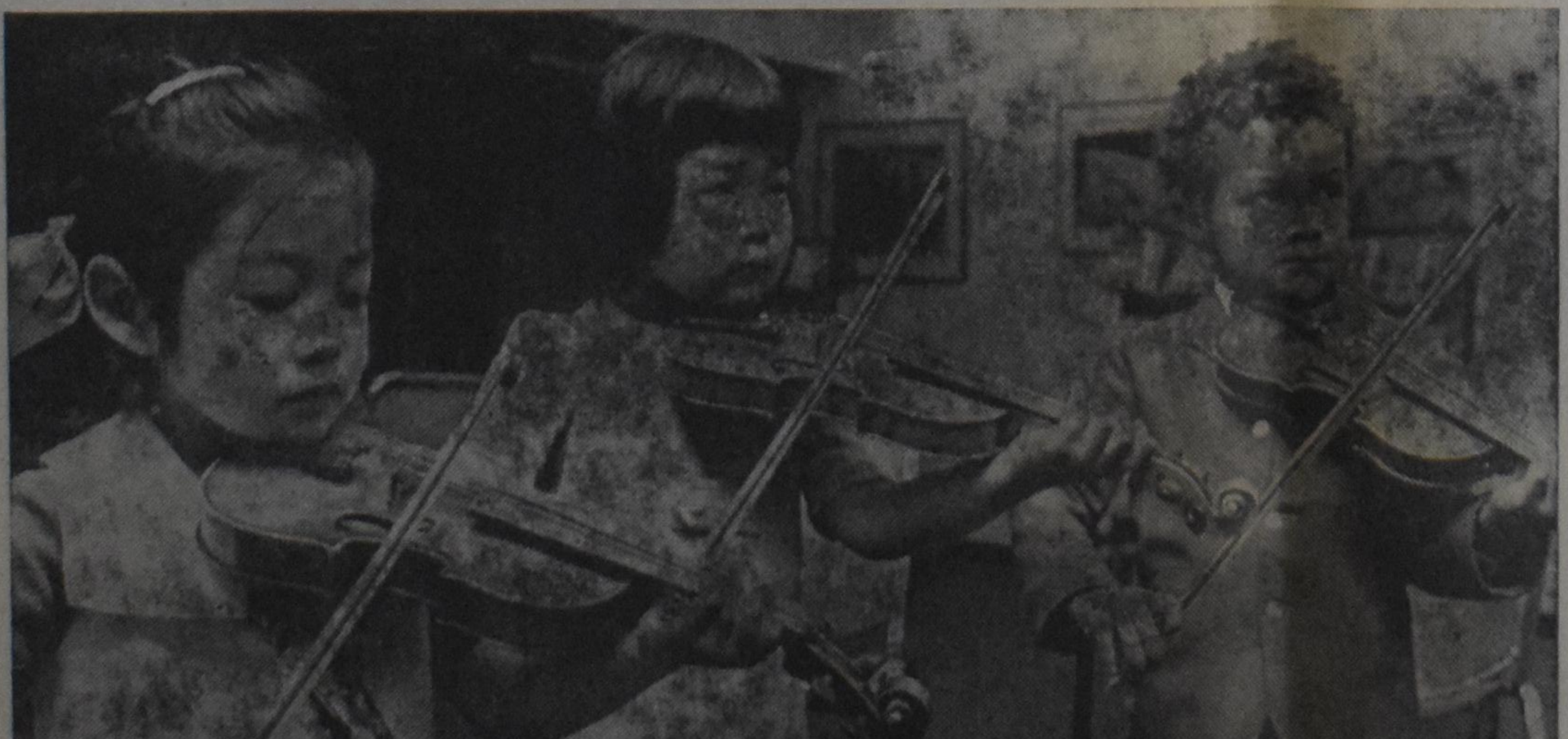

THE JUNIOR STRING GROUP studies music at St. Christopher House, Toronto. This trio of musical five-year-olds, who have been appearing in concerts this spring, are from the left, Marianne Nagata, Sachiho Murasugi, and Lawrence Pengelly. (Globe and Mail Photo)

PROTECTING THE INDIVIDUAL LABORER

The long awaited proposed amendments in the Ontario Labour Relations Act have finally been introduced by Ontario's Labour Minister Dalton Bales.

Among them is an amendment, which according to the newspaper report reads as follows:

"In cases where a union organizes a plant, employees will have the right to refuse to join the union on religious grounds, as long as they contribute union dues to a recognized charity.

However, this right would not be extended to employees hired by a plant where a union already has negotiated a collective agreement."

It should be noticed that this is only introduced by the Labour Minister. It has not been adopted as yet. However, it seems that both Progressive-Conservatives and Liberals are in agreement that this amendment should pass. It is expected that there will be strong opposition from the New Democrats, but it is doubtful whether this opposition will have any effect.

If it is accepted then a long battle has been won; at least partly. It was especially the Committee for Justice and Liberty which both in- and outside the courts tried to obtain this change in the Labor Relations Act. Quite a few persons have lost their jobs on account of their objection to a certain union. If this amendment will be accepted there will be no more cases in which unemployment will be awaiting persons, who on religious grounds cannot join certain unions. It does, however, not apply to persons who apply for a job in a plant where a union has a collective agreement. In that case objections to that particular union prevent such a person from getting the job.

DR. J. H. OLTHUIS WILL LECTURE ON: "THE OLD AND NEW MORALITY"

A.A.C.S. STUDY CONFERENCE

FROM: **JULY 31**
TO: **AUG. 3**

Although this is a STUDENT Conference EVERYONE is welcome.

Scripturally Directed Study Conference

Plan Now for 3 days of Discussion, Fellowship, Recreation and Relaxation. — Register Today!

A.A.C.S. STUDY CONFERENCE

DR. C. T. McINTIRE WILL LECTURE ON: "REVOLUTION IN POLITICS"

NIAGARA

FOR INFORMATION WRITE: A.A.C.S. 141 LYNDHURST AVE., TORONTO, 4

NIAGARA

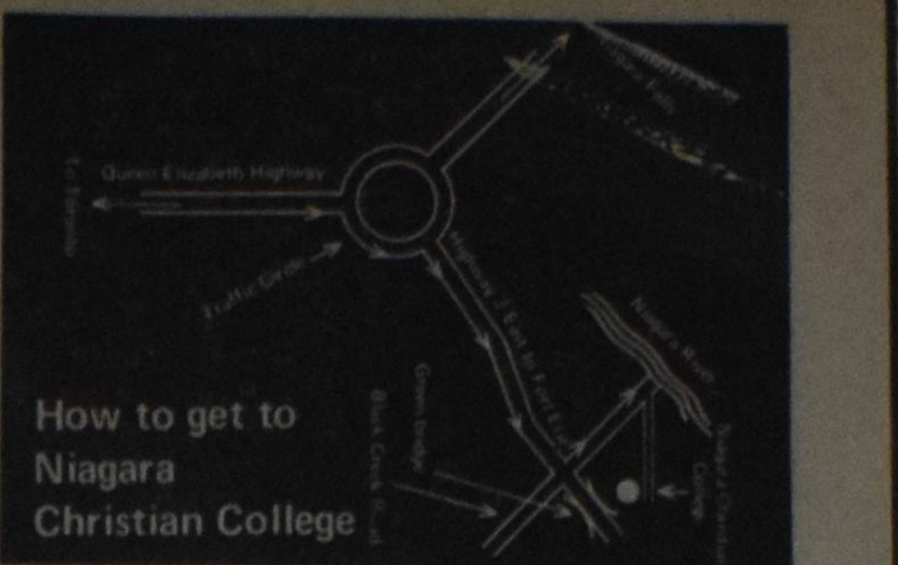

Church Announcements

CHR. REF. CHURCH

Called

to Lethbridge, Alta., Rev. L. Mulder of Burlington, Ont.

to Holland Marsh, Ont., Rev., Rev. F. L. Netz of Lucas, Mich.

to St. Thomas, Ont., Rev. A. J. Schoonveld, of East Martin, Mich.

to Sarnia I, Ont., Rev. J. Kruis of Holland, Mich.

to Strathroy East, Rev. J. B. Vos of Chatham, Ont.

to Clarkson, Ont., Cand. Dr. S. Greidanus.

Declined

for Galt, Ont., Rev. R. Steenstra of Caledonia, Mich.

for Brandon, Man., Rev. J. Vugteveen of Winfield, Ill.

REFORMED CHURCH

Accepted

to Harriston, Ont., Cand. S. Wilks of Londesboro, Ont.

Declined

for Marion, N.Y., Rev. H. Hesselink of Whitby, Ont.

•

REV. J. ROORDA †

Rev. J. Roorda, retired minister of the Christian Reformed Church, passed away at Bellingham, Washington. Ordained in 1944, he served the churches at Lacombe, Alta. from 1944 to 1949; Holland, Minn., 1949-1953; Abbotsford, B.C. 1953-1957; Escondido, Calif., 1957-1963; Vernon, B.C., 1963-1965! Quincy, Wash., 1965-1968, where he retired.

•

WELLAND JUNCTION, ONT. CHR. REF. CHURCH

The Welland Junction C.R.C. of Welland Jct., Ont. will meet in the building of the Knox Presbyterian Church located at 335 Fitch St., Welland, for the months of July and August. The morning service only will be held in this building at 9:00 A.M. Evening services in our own building at 7:30 P.M.

THE FEDERATION OF CHRISTIAN REFORMED MEN'S SOCIETIES

The fortieth anniversary convention was held in Hudsonville, Mich. on April 22 and 23. During the noonday luncheon the delegates and visitors were welcomed by Henry Smit on behalf of the Zeeland league. Rev. Marinus Goote extended a welcome on behalf of the Federation.

At 2:00 p.m. the first session was held in the Hillcrest Church. The speaker was Rev. B. Pekelder, Chaplain of Calvin College. He spoke on the topic: The Church at work — With a world in conflict. His speech was well received and a lively discussion followed.

On Thursday morning the convention business meeting was held in the Immanuel Church. The Federation president, Rev. M. Goote presided. Roll call showed that there were 117 delegates and 80 visitors. Mr. William Kamstra was re-elected as secretary-treasurer. The recommendation of the National Board that dues be raised to $1.00 per year was approved. An invitation was received from the Central Wisconsin League to hold the 1971 convention in that state. This invitation was uanimously accepted.

During the afternoon session Rev. E. Rubingh spoke on the subject "The church at work — With a world wide mission". His speech was also followed by discussion.

In the evening more than a thousand people came together for the Inspirational Mass Meeting, which was presided by Rev. Goote. Rev. James Kok addressed the meeting on the topic "The Church at work — With an Irresistible Message". The speaker made it very clear that the church has only one message, namely Jesus Christ, the crucified and risen Saviour, the Hope of the World.

The Immanuel Church Choir sang a few special numbers, which contributed much to making this meeting unforgettable.

So the fortieth annual convention of the Men's Federation had come to an end. Delegates and Visitors left on Friday again for their homes. They had come from California and Ontario; from Washington and New Jersey and they all experienced during this convention the communion of the Saints in the fellowship with The Lord of Life and each other.

The speeches of the different speakers will be published in the September issue of the Messenger. The Federation has an excellent set of outlines for bible study available for the 1970-71 season. Men's and Women's bible study groups will find these outlines very timely. The topic is: The Christian — in relation with His Government; His Neighbour; His Message; His Occupation; Race Relations; The Church.

Further information may be contained from Mr. William Kamstra, Sec'y-Treas., 2132 Ridgewood Ave., S.E. Grand Rapids, Mich. 49506.

FROM OUR PARSONAGE TO YOURS

Somewhere, May 29, 1970.

Dear Nancy:—

Our oldest daughter and I just went through the exciting experience of enrolling her in kindergarten; we are very proud and both feel a bit older. I will sure miss the little chatterbox around the house, for she is at an interesting age, asking more questions than I can answer. However, I look forward to seeing our girl develop once she is in school.

Moreover, the empty place during the day will be taken by another little one, we hope! We are expecting a baby in November; we are very happy with this and hope all goes well. Dave is going through the agonizing experience of having to listen to my reciting baby names as often as I get a chance, which is usually late at night. We were seriously considering adopting a baby since so many adoptive homes are needed, but that will have to be postponed for a while. I feel pretty good, apart from the many times I have to get up in the middle of the night to eat toast with pickles . . .

The hearing committee brought out a favourable report to their consistory, and Dave received a call from the church in X. He declined, by the way. It is strange, but all of a sudden our congregation looks more attractive, and we discovered that in a relatively short time strong ties have developed between our people and us. Especially with some families we feel so close because of certain problems we could help them with. With some we shared difficulties in their family life, with others a spiritual struggle, again to others who experienced death in the family we could bring comfort and pray for the peace that passes all understanding. In short, we discovered that many of them had been a blessing from US in their particular difficulties. Now that the possibility of leaving here after 4½ years was hanging above our heads we felt that somehow we have meant something to each other. There were many times when Dave and I wondered what we meant for this church; we tried to give ourselves, opened our doors and hearts wide for them, but since we deal with so many people it is hard to get intimate contact with most of them. Usually Dave's time is spent NOT with the people that WE would like, but with the problem families that need constant care. The people whom we feel could give us much in the line of friendship and so forth are often neglected because there is little or no time for a social visit. Now, however, we feel like two high school kids receiving a report card, for we are getting the results back of tests: Dave is getting comments on how they appreciate his sermons, his dealings with our young people, his way of teaching catechism and he seems to be especially appreciated in his calling on the sick. There were times when we tried to comfort each other when we felt down because we thought there was no response. That reminds me of what a colleague once said: "I was a pretty good guy when I CAME and after I LEFT, but in between I was not much good." He must have been pretty good all along, I assume, but he had no way of knowing because there was not much encouragement for him from the congregation while working there. I'm guilty on that scope myself, and I try now to give someone a compliment when I feel one is justified, because we felt what it meant to us. I'm sure that if a man gets a raise from his boss he is just as happy with the vote of confidence as with the extra income. He'll even work better and harder, because he knows he is on the right track.

Our calling system is certainly not the ideal one. Sometimes congregation and minister positively don't click, while apart from each other each may do a good job. I understand that the United Church has a central office where they keep a file on all the ministers, their families, their particular interests such as missions or teaching, their backgrounds, education and so on. In certain needy churches the office may assign a minister that will suit the particular needs of that congregation. Churches which have been calling for years without results may put in an application for a minister. I'm probably too liberal in my views on calling, but it would seem hard for a church to find out something about a minister 3,000 miles away; the sources from which they have to draw their information may not be very reliable. In a big country like ours we should have a different calling system.

In one of your letters you mentioned a meeting for minister's wives in Holland. I'm anxious to know more about that. What did you do there, how often was it held, how long, who spoke about what? Could you enlighten me on that? Maybe I can start one here on a small scale. It sure sounds good. I read in C.C. last year that some ministers' wives in Alberta had something like that, and it certainly points to a need in that direction. They sounded enthused about it.

I'm reading a very good book right now called "BEYOND OURSELVES" by Catherine Marshall, just the book for people who are searching for meaning in life, and helpful for Christians who have the feeling that they are at a standstill in their faith life and need help to take hold of God and pull. You should read it during the holidays this summer.

Dave has been after me for the last half hour to go to bed. He thinks I need my sleep, but I have a notion he wants to make sure I'm alseep by the time he goes to bed; he has heard the 3500 baby names too often and does not want to go through them again.

Good night, Nancy,

Love,

yours,

CHRISTY.

P.S. How do you like these names: Melissa, Hester, Jeffrey. Oh, sorry, here I go again, good night.

★

Dear Christy,

When I read the wonderful news that you are expecting a baby, I found it hard to concentrate on the rest of your letter! You and Dave must be overjoyed. Will it be a boy this time?! Of course, you understand that Bill and I hope and pray, with you, that all will go well.

Is it still a secret or does the congregation know already? As I have always experienced it, this is a time in which it is a privilege to be a minister's wife. Enjoy it, Christy! It is wonderful to share your happiness with so many people and to feel their concern in various ways. Also, as your time comes nearer and you are indeed "heavy with child," you become more and more one of them and everyone seems to realize that you are human after all. Then, when the baby is due any day, the tension rises, to be released only when the happy news spreads like wildfire: "It's a boy! (or: a girl!)." And what do you know: the minister was pacing the floor just like every other expectant father when his wife was in labor, and he hands out cigars at the consistory meeting just as Peter-the-deacon did. Suddenly, he loses his halo.

Meanwhile, YOU feel like a queen. With dozens of cards pouring in and flowers and presents being delivered almost every day, you wonder how you ever could have felt lonely and left out. Once more: enjoy it and cherish the memory when, afterward, you are gradually but surely being put back on your pedestal and everything is back to "normal" again.

As you know, only two of our children were born here in Canada. The other five were born in Holland, in our very own bedroom with Bill close at my side. Although it is tempting, I will not reminisce on that since I don't want you young women feel cheated out of something important. Actually, your husbands are the ones who should feel cheated, and I do hope very much that some day this situation will change and they will be allowed their rightful place in the delivery-room.

Christy, you know what I've been thinking? I hope no other minister's wife gets a baby in November, otherwise everyone will think them to be Christy! What will YOU have to say, come November?

So Dave declined the call. It's good to read that you are both happy to stay, especially since you apparently received better than average marks on your report-cards!

(Continued on page 7)

They won't last...

...better stock up for the weekend because Hollandia's famous Dutch style shortbreads have that melt in your mouth flavour. They taste like more.

famous DUTCH STYLE COOKIES

Hollandia

MOUNT BRYDGES, ONTARIO

Profiteer van de lage Transatlantische Luchttarieven.

Conducted tour voor 17 dagen in personenauto (verzekering, benzine, enz. inbegrepen) met 16 nachten logies, sightseeings en retour Montreal—Amsterdam per K.L.M. op de geregelde diensten. Geen charter. Geen lidmaatschap van een Club nodig.

1 April—1 October 1970, behalve in hoogseizoen, Can. $329.20

Hoogseizoen:
vertrek tussen 30 Juli en 23 Aug. 1970 — Can. $367.20

gebaseerd op groepen van 40.

Vanaf Toronto $38.00 meer.

Vertrek Vrijdag om de 14 dagen, terugreis op Maandag na 3 weekends.

Valentine Travel Service ltd. Lucas Koops manager
1642 Bayview Ave., Toronto 17, Ont. tel. 485-0336 (24 hrs)
open Monday through Saturday 9 am—6 pm.

London Travel Bureau Herman Koops manager
Postian Building, 395 Dundas Street, London, Ont. tel. 432-1141

CALVINIST - CONTACT

CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ontario
Phone 547-1488 (area code 416)

Editorial Council: Revs. J. Geuzebroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra, Dr. L. Praamsma.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Closing: Wednesday noon. Mailing: Friday preceding the date of issue.

Subscription price	One year	Two years
Canada	Can. $6.00	Can. $11.50
United States	U.S. $6.00	U.S. $11.50
Other countries	Can. $6.50	Can. $12.00

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Editorial

VITAL ISSUES

How come so many marriages go on the rocks these days? Or why is it that parents don't understand their children and visa versa? Listen to this story:

"A young lady asked me to officiate at her wedding. She was eighteen years of age and she said she was very much in love with her future husband. When she came to see me and to talk about this in a very hesitating way, she began to tell about this young man. He has been married before and, of course, his first wife didn't understand him. He was considerably older than she was. He also drinks a bit too much, but naturally he is lonely now and when he gets married he would stop that. He can't hold down a job very well, but he was a dropout out of highschool and you know how people discriminate against those who haven't a highschool education. He is of a different faith, but they have decided that this wouldn't be any problem between the two of them. Her parents do not approve of this kind of wedding and they told her that they did not want to come to the wedding, but a brother-in-law and his wife would be there to be the witnesses."

So begins Rev. R. Heynen in one of his articles, which from now on we will publish weekly. We are grateful that Rev. Heynen was willing to contribute to our paper. Being the chaplain of Pine Rest Christian Hospital he is confronted with many people who have personal or family problems. And he will tell us about these problems.

It is true that one can analyse the difficulties of our days against the background of modern thoughts and ideas. But it is as true that many difficulties in various families stem from personal feelings, selfishness, arguments, communications (or the lack of them), tensions, emotions, and a lot of other things, which make or break the family.

Yet the family builds the generation of tomorrow, not only in biological sense, but even more in a moral and spiritual sense. Every child undergoes the influence of the home, either a good one or a bad one. When the child grows up he will, probably unconsciously, be moved by the impression that he received in the parental home. It is therefore of prime importance that we pay full attention to the construction and the function of the Christian home.

We welcome the Rev. Heynen in the circle of contributors and we wish that our readers may profit greatly from his advise.

D.F.

Calgary's hike for health

What caused it all?

"The Christian Schools have yet to tell their story to the public", stated Mr. Harald Gunderson in an address to the Fall meeting of District XI, N.U.C.S., in November, 1967, in Calgary, Alta. One year later Mr. Gunderson presented his Public Relations Proposal to the Christian Schools of Alberta, the main part of which was reprinted by this paper.

In January, 1969, the Christian Education Foundation (Calgary) was formed, and later became registered under the Societies Act, operating exclusively for recreational, scientific, literary and educational purposes, but Christian in character. Project Number One was to organize the "Hike for Health", a walkathon to raise sufficient monies to build a multi-purpose recreation and physical education building at the site of the Calgary Christian School. These facilities will be made available to the community during free evenings.

Other needy projects will also benefit from the HIKE FOR HEALTH, in which thousands of Calgarians of all ages and all walks of life participated on Saturday, May 30. For example, a financial donation was recently made to the unwed mothers program, operated by the Calgary Public School Board (See C.C. of May 7). "The Christian School facilities need also to be used as a center of Christian responsibility and service to people at their point of distress and need", remarked Mr. Bill Knights at the last membership meeting of the Calgary School Society. "An office for Christian counselling and a program of public seminars on Christian living Versus the Social Ills of Today would offer an excellent opportunity for the Foundation to reach its objective: the promotion of the cause of public Christian education within or without schoolhours", Mr. Knights added.

A re-union of hikers who walked in 1969 was held recently at a Calgary Jr. High School auditorium, and featured a variety of entertainment from folk singers to drama. "Puss 'n Boots" was successfully brought by pupils of the Calgary Christian School.

Krygsman's Book & Gift Shop
"Your Christian Book Store for Canada"
95 CANTER BLVD. — OTTAWA 5, ONTARIO

GUIDE
TRAVEL BUREAU
G. DENHARTOG
Box 733 — 39 King Street
AYLMER, ONT.
Telephone (519) 773-2431
INFORMATION AND SERVICE FREE OF CHARGE

Forty Thousand Bibles for Czecheslovakia

40,000 Czech Pocket Bibles have now been safely received in Czechoslovakia from London, Vienna, and Helsinki — the result of a United Bible Societies' combined operation.

The import licence for the Bibles was negotiated by the Czechoslovak Bible Work Committee through the Secretariat for Church Affairs of the Ministry of Culture. In February 5,000 copies were sent from the Bible Society depot in Vienna direct to Bratislava; at the same time 5,000 copies were sent to Prague from the British and Foreign Bible Society in London. The remaining 30,000 copies were produced in Finland and have now arrived.

The Czechoslovak Bible Work will be responsible for distributing the Bibles, in consultation with the churches it represents.

The Bible Society in Czechoslovakia was closed down following World War II, but the Czechoslovak Bible Work was established in March, 1969, as an independent Committee within the Czech Council of Churches; all the denominations are represented on it.

Other Scriptures are produced in Czechoslovakia; 30,000 copies of a new translation of the Slovak New Testament and Psalms have recently been produced by the Lutheran Church of Slovakia. 5,000 copies of these are being exported to the Lutheran Church in Yugoslavia. Also last year 20,000 large-size Czech Family Bibles were produced, together with some thousands of a new translation of part of the Old Testament.

The United Bible Societies' special 'opportunity' Budget (which is over and above their regular annual commitment) is paying for these latest imports of Scriptures, as well as for the Slovak Scriptures referred to.

THE POSTAL STRIKE

Recently we receive many complaints that Calvinist-Contact arrives much later than usual. Apparently this is a result of the rotating postal strikes. EVERY FRIDAY we mail an issue of the paper, but as soon as it is in the Post Office we don't know what happens. It is not impossible that our paper is held up in centres where the mailmen are on strike, for instance Toronto, Montreal, Winnipeg or Vancouver. If it does not pass these centres, other areas do not get the paper either.

We therefore ask our readers to have patience. All the issues are on the way, but we cannot force delivery.

It is clear that the postal strike puts a heavy burden on us. Not only do our subscribers receive Calvinist-Contact late, but we receive the renewals much slower also. During the month of June 1970 we received about $1700 less than during the same month of 1969. Please do not wait with sending your subscription money. First class mail will come through, be it with delay. Send us your subscription money as soon as your subscription is due. It will be difficult to keep on publishing Calvinist-Contact, if our subscribers do not send us their subscription fees.

We do not know how long the postal strike will last, but we appeal on our readers to help us overcome this strenuous period.

CALVINIST-CONTACT

A CRISIS IN COMMUNICATION

Pastoral Counselling

by RALPH HEYNEN

Pine Rest Christian Hospital Chaplain

Some time ago Vice President Agnew made rather a vicious attack on our news commentators, stating that these men made off-hand remarks about the speeches which were carefully prepared by the President and giving their own viewpoint of the affairs of the State. Whatever we may think about the Vice-President, about some of the things he says, I do think that he is laying his finger on something that is very common in our present generation. And this is the fact that we do not communicate with each other very well. There is so much misunderstanding when people speak, when people present their views. This is true in various areas of life. And I would like to talk about this because I think it is a very common thing that all of us face in our present society.

We hear a great deal about the communication gap or the generation gap. The fact that one generation does not quite understand the other. I know there are some parents who say, "Well, there is no generation gap in our family," or "There is no communication gap in our situation." I wonder sometimes when people become quite that defensive whether it is actually true. I do believe that there has always been a communications gap between the generations. When you are younger you look at things from a different standpoint than when you are older. Parents tend to look at things from a different standpoint than young people or children.

We have found that this becomes quite evident in some of our group sessions at the hospital where we have been using psycho-drama and various other means of trying to communicate. A girl, for example, will be talking about her mother and will be saying what kind of a person she is and how she disagrees with her mother and how she feels that her mother is just trying to push her around and doesn't really understand her. A counsellor will say then to this girl, "Now just imagine that you were your mother, what would you say to yourself then?" And it is rather striking when you find that people take the viewpoint of another and try to communicate what they are really thinking.

We also find this kind of "Crisis in Communication" in the fact that a lot of people are perfectly willing and ready to talk about facts, about things that happen, but they are so reluctant to communicate their feelings. And this is after all the important thing when people deal with each other. It isn't only a matter of talking about whether the wheather is hot or cold, or whether there are wars going on, or whether there is a famine, or whether there is a situation of somebody that was shot down in their street. The important thing is what are their feelings about these things. And so many people are reluctant to talk in this vein. This leads to a crisis in communication in many homes.

Some homes have been described as a situation where the husband and the wife no longer have anything to say to each other. It would be hard to describe more concisely the final stage of breakdown in their relationship. For we know that communication between a husband and a wife is not only a matter of words. It is not only a matter of talking about things. But communication is carried on by touch, by acts of love, by the concern that one shows for the other, by the way one is trying to be helpful to the other, or tries to run the other person down.

There are various ways in which we communicate. And communication is often not just a matter of words. And isn't it often true that when people say something, somebody else will question them and say, "Now that's not what I really meant." We don't hear each other. We don't understand each other. And for that reason often there comes a crisis in communications in the family.

This also happens between parents and children. When parents are rather firm with their children, children often have a tendency to say, "My parents are awfully stiff and rigid, and the quicker I can get out of the house the better I will like it." Or, if parents are very permissive, the chance is that a youngster will say, "Well, my parents never have an idea about anything. At least they don't express them." So that there is a crisis in communication between parents and children.

We find the same thing in the church. Sometimes someone will say something within the church, or the minister will make some statement from the pulpit, somebody may make a remark in a discussion group, and immediately other people will attack them and will say, "You're wrong," or "You're making a mistake," er even going so far as to say, "You're a heretic when you say this or that." Why don't we try to understand each other. Not just simply in words, but feelings, attitudes, thoughts, the underlined desires that are expressed. For communication is not just a matter of words, but it is also a matter of how things are said.

Then, of sourse, there is a wide area of a communication crisis in the race question. Often the blacks do not understand just what the whites are saying and the whites often cannot understand what the blacks are saying. But again, it is not only what they say, it is also what they do and how they live. The attitudes that people take towards life. For communication is not just words, but a whole way of life.

How can we face this kind of crisis in communication? I think we should learn the art of conversation. The art of conversation is something that is to a large extent forgotten in today's world. People spend so much time looking at T.V., telling the rest of the family to be quiet because they want to listen to a particular program that is found on T.V. People often spend a great deal of time that way, sitting together in the same room, but not saying anything. They don't have anything to say to each other. But here again, when people don't communicate, when they don't find a way of reaching out to the other person, you live in an awful lonely world.

I think it is high time that in the midst of this crisis in communications we learn to reach out to others. To think in terms of what others think. To try to feel what others feel. To walk for a little while in somebody else's shoes and in this way to seek to communicate with another person. Have you ever tried to communicate with a person who is deaf? Have you ever tried to talk with a child who is both deaf and dumb? Think of that for a moment. How can you communicate? It is possible. Because there are people who do this. But it is something that you must learn. And the only way you can learn this is that you care enough for the other person to try to understand him, to accept him, and to live with him.

In this world of today where there is a constant clash of loud and angry voices, it is high time that we learn to communicate the spirit of understanding, the spirit of love. The Christian has a particular responsibility here. We are called upon, not only to communicate about ourselves, but also about the God whom we serve and the Christ whom we love. For in this world we must communicate with each other. And the only way that you and I can convey what Christ means to us is that we convey not just words, but thoughts, feelings, attitudes and relationships.

We can say that we love God, that we love the Christ. We can sing loudly in church, "My Jesus, I love Thee," but if our attitude is one of hatefulness, of hostility, all these words mean nothing. In the crisis of communications, learn to be concerned about others. Concerned enough to be willing to share with them of yourself.

OUR THOUGHT FOR TODAY: Beauty is one of the allies of the Christian faith. There is something in the beauty of a winter scene, something in the beauty of a sunset, or something in the beauty of the face of a loved one, which can help us to thank God for what we have and what we are.

Sparen gaat beter dan ooit bij Canada's Eerste Bank.

6½%

U bent het aan Uzelf verschuldigd te sparen.

Uw spaargeld verdient 6½% per jaar, rentebetaling halfjaarlijks berekend over uw minimum maandelijks tegoed.

P.S. Spaarrekening met chequerechten tot 3½%.

Bank of Montreal
The First Canadian Bank

"EXCELSIOR" STOFZUIGERS

Nieuw model 8000

IMPORTEUR:

JANKOK LTD.

P.O. BOX 252 — WILLOWDALE, ONT.

ZO DE OUDEN ZONGEN, PIEPEN DE JONGEN

❷

In mijn vorig artikel vergeleek ik datgene, wat vandaag nieuw genoemd wordt, met de nieuwste snufjes die op de markt werden gebracht in de pruikentijd (18de eeuw): de communistische gereformeerde student uit Kampen heeft voorlopers gehad; zowel de lange haren als de revolutionaire ideeën hebben heel lange wortels in een ver verleden.

Datzelfde geldt met niet minder verrassende kracht van de denkbeelden aangaande de Heilige Schrift, die vandaag als 'nieuwe theologie' worden opgedist; die nieuwe theologie is al meerdere malen nieuw of modern geweest en ze was met name in de pruikentijd zeer geliefd.

Wat is het kenmerkende van die nieuwe theologie?

Ze spreekt in elk geval van twee nieuwe dingen, van een nieuwe kennis in onze eigen tijd; en van een nieuwe kennis van de Bijbeltijd.

Wat die eerstgenoemde kennis aangaat, spreekt ze van "wijdere kennishorizonten"; we leven nu eenmaal in het atoomtijdperk, in de tijd van de ruimtevluchten, en in de tijd van de duizelingwekkende cijfers met betrekking tot de ouderdom van heelal en menselijke geslacht.

En wat de laatstgenoemde kennis aangaat, spreekt ze van "vermeerderde detail-wetenschap; we leven nu eenmaal in de tijd van de Dode-Zee-handschriften; van verrassende vondsten door opgravingen; van een zeer minitueuze kennis van leven en streven van de volkerenwereld van het Oude en Nieuwe Testament.

Het gevolg van deze nieuwe kennis is, dat we meer weten van de achtergrond van de Bijbel, maar het soms ook beter weten; de schrijvers van de Bijbel waren "tijdgebonden" en daarom feilbaar; het is moeilijk of onmogelijk, in verband hiermee, nog te spreken van een onfeilbare Bijbel.

Deze denkbeelden, aangekondigd en aangeprezen als gloednieuw, zijn uit de oude doos. Ook hier geldt de spreuk: Zo de ouden zongen, piepen de jongen.

In het begin van zijn boeiende Geschiedenis van de Kerk in de 18de eeuw schrijft de R.K. auteur Henri Daniel-Rops onder het opschrift "De strijd om de Bijbel" het volgende:

> "De voortschrijdende kennis van de Oosterse talen plaatste voor tekst--problemen, die moeilijk oplosbaar schenen in het licht van het traditioneel onderwijs. Was het mogelijk dat de Chinezen al bestaan hadden voor Adam, zoals hun annalen en jaarboeken aanduidden? Indien geologische aardlagen waren ontstaan in miljoenen jaren, zoals men begon te aanvaarden, moest de zondvloed hebben plaats gehad ongelofelijk lang geleden. En ook kwam de chronologie van de koninklijke dynastieën van Egypte niet overeen met berekeningen gegrond op het Oude Testament. Maar ook het Nieuwe Testament was niet langer boven critiek verheven. Hoe kon men in het reine komen met de tegenstrijdigheden tussen de vier Evangelisten? Was het noodzakelijk een letterlijke verklaring te geven van de enorme getallen met betrekking tot volken en jaren genoemd in de Openbaring van Johannes? Vragen van deze aard werden bij honderden gesteld van alle kanten."
>
> (H. Daniel-Rops. The Church in the 18th century. Ch. I, pt. 9, The battle of the Bible, 1964, p. 33)

Wanneer de boven-aangehaalde woorden niet gedateerd waren en niet buiten enige twijfel betrekking zouden hebben op de situatie in het begin van de 18de eeuw, zou een niet-ingelicht lezer ze voor een treffende omschrijving kunnen houden van het toneel, waarop de 20ste eeuwse nieuwe theologie verscheen.

We spreken in onze tijd van de **Entmythologisierung** van de Bijbel, een term afkomstig van de Duitse Nieuw-Testamenticus Bultmann, duidend op het voorkomen van mythen in de Bijbel. Maar reeds in 1695 verscheen een essay in London, waarin de schrijver uiteenzette, dat de Joden geen uitzondering waren op de regel, dat de Oosterse volken zeer begaafd waren in het bedenken van mythen; volgens hem waren zowel in de Bijbel als in de Talmud vele fabels te vinden. Hij kon zich beroepen op de Nederlandse Jood **Spinoza**, die geschreven had in zijn beroemde **Tractatus Theologico-Politicus**, dat de profeten nooit gesproken hadden als woordvoerders van God; in hun gloeiende taal en met hun levendige verbeeldingskracht hadden ze getracht de armoede van hun eigen ideeën te verbergen. Wonderen waren er nooit geweest. De natuur volgde haar eigen onveranderlijke orde.

In deze tijd werd natuurlijk ook het bestaan van Adam, de val en de erfzonde ontkend; terwijl de z.g. neologen (nieuwlichters) van deze eeuw tegelijkertijd hun best deden een deel van de christelijke erfenis te bewaren en de christennaam te handhaven.

Het is opmerkelijk te lezen wat **Pierre Bayle**, de Rotterdamse scepticus, over deze poging schrijft. "Als ik sommigen uwer goed begrepen heb, moet naar uw mening inzake de leer van de Drie-eenheid en inzake sommige artikelen van het Christelijk geloof de rede buigen voor het Woord van God; maar inzake de val van Adam en de gevolgen daarvan moet de Schrift zich onderwerpen aan het oordeel van de philosophen. Ik zou het betreuren als dat werkelijk uw mening zou zijn en als u zou denken een dergelijke onderscheiding te kunnen handhaven." (citaten in Paul Hazard, The European Mind 1680-1715, 1964, pp. 168, 136)

Bayle wees op de onontkoombare consequenties van de "nieuwe theologie" van zijn tijd: het ene dogma na het andere zou het veld moeten ruimen. Dat is ook gebeurd, de hele theologie-geschiedenis van de 19de eeuw is er het bewijs van.

Er was ook een andere consequentie: langzamerhand werd aan hen, die vasthielden aan Schrift en Confessie, het leven onmogelijk gemaakt. In 1817 werd in de stad van Calvijn, in Genève, verboden te preken over de vereniging van de Goddelijke en de menselijke natuur in Christus, over de erfzonde, de wijze waarop Gods genade werkt, en de uitverkiezing; en de vrome predikant Malan werd afgezet. In 1834 werd Hendrik de Cock in Nederland afgezet, en zijn volgelingen, die al het nieuwe niet bij konden houden, werden beschouwd als mannen van de "Nachtschool."

Er was ook nog een andere consequentie: het Woord van God was niet te binden door menselijke theorieën en er kwam een herleving. Een herleving der vroomheid (het Reveil), een herleving der kerk (Vrije kerken en beweging tot kerkherstel), een herleving der wetenschap (de Vrije Universiteit). Deze herleving leidde niet tot een "nieuwe theologie", maar wel tot een vernieuwing van dat Schriftgebonden denken en spreken, waarvan geschreven staat: "Hiervan spreken wij dan ook met woorden, die niet door menselijke wijsheid, maar door den Geest geleerd zijn, zodat wij het geestelijke met het geestelijke vergelijken." (1 Cor. 2:13)

Louis Praamsma.

Aankondiging van een nieuwe genezende stof: Slinkt Aambeien

Exclusieve genezende stof heeft bewezen dat het aambeien slinkt en beschadigd weefsel heelt.

Een vermaard onderzoekinstituut heeft een unieke genezende stof ontdekt met de eigenschap om aambeien pijnloos te doen slinken.

Het verlicht het jeuken en ongemak in minuten en versnelt het genezen van het beschadigde en ontstoken weefsel.

In geval op geval, terwijl het zachtjes de pijn verlicht, vond feitelijke vermindering (slinking) plaats.

Het meest belangrijke van alles — de resultaten waren zo grondig dat deze verbetering over een periode van vele maanden bleef gehandhaafd.

Dit werd bereikt met een nieuwe genezende stof (Bio-Dyne) dat snel beschadigde cellen helpt genezen en de groei van nieuw weefsel bevordert.

Thans wordt Bio-Dyne aangeboden in zalf en zetpil vorm genaamd Preparation H. Vraag er naar bij alle apotheken. Voldoening of U krijgt Uw geld terug.

(Adv.)

ONS FEUILLETON

WIJDER DAN DE WERELD

door S. P. kAkerman

HOOFDSTUK 44

Als Blomhuis en zijn vrouw op deze driedubbele feestdag beneden komen, krijgt de drukte haar ogenblikkelijk te pakken. Er moet thee worden gezet, brood gesneden, noem maar op. Blomhuis drentelt er wat overbodig bij om. Hij maakt dit zo 's morgens nooit mee. Dan is hij nog bij de koeien. Maar daar zorgen nu de buren voor.

En dan duiken de bruiden en twee van de bruidegoms ook al op. Ze hebben maar wat aangetrokken, want de grote kleedpartij moet nog komen.

Daar zitten ze dan: Willem en Andries, en Lies, de dochter, met Nel en Hiltje.

Allen zijn ze wel een beetje anders dan gewoon. En Lies denkt vaag, dat ze hier vanavond niet meer zal zijn . . .

Blomhuis bidt. Hij draagt alle kinderen op aan de Vader in de hemel, dat Die hun leven wil dragen en sparen, en het vandaag alles goed wil maken.

Vrouw Blomhuis schenkt thee. En Willem en Andries stellen nog eens weer vast, dat ze mooi weer treffen.

De spanning van de drukte van de trouwdag ligt echter al een beetje over hen.

Dan verdwijnen de meisjes weer naar de voorkamer. Vrouw Blomhuis volgt hen om een handje te helpen. En Blomhuis trekt naar de slaapkamer om zijn zwarte jas dan maar alvast aan te trekken. Maar eerst stopt hij een pijp.

Alles gaat die morgen met stoom. Kijk eens aan, daar rijden Jetse en zijn vrouw Akke het erf al op. Jetse in zijn nieuwe auto lijkt wel een minister in zijn keurige zwarte pak met gestreepte broek. Akke stralend en gezond, met een mooie, nieuwe japon.

Een kwartier later stuift Siebe met zijn Riekje in een oud lelijk eendje het erf op. Siebe ook in het zwart, met het haar in een lijnrechte scheiding en glad van de brillantine.

Jetse neemt zijn jongere broer eens goed op: is dat Siebe? Deze heerachtige vent, die naar odeur ruikt. Hij kon wel poeier op zijn wangen hebben. Het moet niet gekker worden.

De hulpen, die vandaag voor koffie zullen zorgen, zijn al aangerukt. In de voorkamer krijgen Jetse en Akke, Siebe en Riekje koffie met koek. Zij hebben al een reisje achter de rug.

Oom Fokke en tante Foekje arriveren ook in een autootje op drie wielen. Je moet het plastic deksel oplichten als van een doosje; dan kun je eruit klimmen. Oom Fokke draagt het uniform van de Nederlandse rijkspolitie. Dat is een fleurige noot in al dat zwart van de mannen.

Eindelijk verschijnen de bruiden in hun witte trouwjurken met sluiers over het haar. Een beetje bleek staan ze daar, Nel met haar donkere ogen, Lies met haar lichtblauwe en Hiltje.

Willem en Andries zijn nu ook in de trouwpronk gestoken. De hoge hoeden in de hand.

Djimmer de Roos laat zich met een taxi vlak voor de deur afzetten. Hij komt ernstig en rustig binnen, drukt handen, zoekt een plaatsje en laat zich een kop koffie inschenken.

Jetse kijkt om zich heen, waar in Klaas nu, die zijn zusje eerst mee wou nemen naar Indonesië, maar nu is het Afrika geworden. Jetse is daar niet zo over in de wolken . . . Maar waar hangt die vent toch uit?

Hij vraagt er Andries naar. "Waar hangt die Klaas toch uit?"

Andries lacht maar eens wat. "Dat zul je straks wel zien, mijn broeder . . ."

Het trouwen op het gemeentehuis is op elf uur gesteld. Vanmiddag trouwen ze in de kerk. Vrouw Blomhuis lijkt nog bepaald jong in haar zijden japon. Hoe vlug is zo'n morgen om. De tijd glipt zo maar weg.

Daar zwenkt de eerste trouwauto al het erf op. Witte strikken aan de portierknoppen. Andries is er klaar voor. Met Hiltje aan de arm stapt hij door de voordeur naar buiten. Wijd houdt de chauffeur het portier open. Ze stappen in.

En dan is er al weer een auto, Willem en Nel verschijnen in de voordeur.

Als ze hebben plaats genomen, zwenkt er weer een auto het erf op. Daar zit Klaas de Roos in. Alleen, met een boeket bloemen in zijn hand. Hij stelt zich bij de voordeur op, en als Lies in ruisend wit verschijnt, overhandigt Klaar haar het boeket, en zoent haar daar zo maar waar iedereen bij is . . .

Jetse schudt zijn hoofd. Zeker nieuwe manieren. Nou, hij noemt het overdreven fratsen. Maar ieder zijn meug.

De fotograaf, die als een spion al op het erf rondloerde is plotseling in actie gekomen. De begroeting van Klaas en Lies heeft hij prachtig geknipt. Hij is van plan heel wat meer te knippen vandaag. Drie huwelijken. Als hij daaraan denkt, ziet hij stapels foto's.

Blomhuis en zijn vrouw met Djimmer de Roos, stappen ook in. Ja, bij deze driedubbele trouwpartij zijn slechts drie ouders aanwezig.

En dan rijdt de karavaan naar Heerenveen . . . naar het gemeentehuis. Dat is in Crackstate gevestigd. Een mooi oud gebouw. Gestlcht in 1608 door de heer Crack.

De concierge is een en al actie. Hij draagt een uniform en leidt de bruidsparen naar de trouwzaal. Hè, hè, al die mensen kunnen er maar nauwelijks in. Klaas' studievrienden zijn ook nogal ruim vertegenwoordigd.

Daar zitten ze.

Andries en Hiltje . . . En nu moet Andries opeens aan die warme zomerdag denken, toen hij het land maaide aan de Tjonger. Willem en Nel. Beiden denken ze aan hun felle gesprekken, toen ze elkaar pas leerden kennen.

En Klaas en Lies, die beiden door het hoofd speelt dat ze vanavond als man en vrouw met het vliegtuig de verre reis zullen aanvangen . . .

De ambtenaar van de burgerlijke stand draagt een soort toga als ambtsgewaad. Hij leest de gebruikelijke vragen. Er wordt getekend. En de fotograaf vuurt een batterij rolfilms leeg om alles toch maar zo goed mogelijk vast te leggen.

Dan houdt de ambtenaar nog een speech. Hij houdt zich zeer op de vlakte, als hij de getrouwde paren alle goeds toewenst in hun leven. Maar komt toch met een slot, dat van Gods zegen gewaagt. Het zijn christelijke mensen, die hij vandaag mag trouwen.

Djimmer de Roos vindt deze trouwerij wat koud en kaal. Hij kan de Roomsen wel begrijpen, die alleen een kerkelijk huwelijk kennen als een echt huwelijk. Al hebben ze er dan een sacrament van gemaakt, dat hem weer te ver gaat . . .

In een hotel in het Oranjewoud staat de koffie klaar. Daar zet de schare zich om de feestelijke tafels en laten zich vandaag bedienen. Drie bruidsparen achter een tafel . . . het is een mooi gezicht. Maar slechts drie ouders, dat roept weemoedige gedachten op. Maar de vreugde overheerst. De studievrienden van Klaas zorgen ook voor een gezellig vertier.

Om één uur wordt het eten opgedeind. Nou, dat was in order.

Om half drie werpt de koster de deuren van de kerk wijd open. Drie bruidsparen schrijden naar de stoelen voor in de kerk. Daar staan drie knielbanken voor . . .

De kerk loopt vol.

De jonge dominee laat zingen:

> Beveel gerust uw wegen
> Al wat u 't harte deert
> Der trouwe hoede en zegen
> van Hem, die 't al regeert.

Dat is een goed gezang. Djimmer de Roos denkt aan zijn vrouw, die dit niet mocht beleven.

Hiltje denkt aan haar ouders, die er ook niet meer zijn.

En Nel denkt aan haar grootmoeder en haar moeder. Er is veel leed in de wereld, zelfs op deze trouwdag.

De dominee preekt: "Als de Heere het huis niet bouwt, tevergeefs zwoegen de bouwlieden daaraan." Dat is de tekst. Blomhuis en zijn vrouw, Djimmer de Roos en de jonge paren krijgen iets mee wat hun leven inhoud en grondslag kan geven.

Als de drie paren naast elkaar knielen, elkaar trouw beloven en de dominee zijn handen over hen opheft: "de Heere zal uw uitgang en uw ingaang bewaren van nu aan tot in eeuwigheid," dan veegt vrouw Blomhuis met een zakdoek de tranen uit haar ogen . . .

(Wordt vervolgd.)

RAPPORT UIT OTTAWA:

VERANDERINGEN IN GEZINSBIJSTAND

door NORMAN CAMPBELL,

Parliamentary Press Gallery

(Canadian Scene) — Het is geen eenvoudige zaak om zich op de hoogte te stellen van de feiten op het gebied van armoede — vooral waar het werkende mensen betreft.

Dit punt werd door Z.E. John Yaremko, Ontario's Minister of Social and Family Services en zijn assistent M. Borczak in hun rapport aan de Senate Committee on Poverty aan de orde gesteld.

Er werd in het rapport gezegd dat er weinig inlichtingen beschikbaar zijn van recente datum. Het was ironisch dat het Dominion Bureau of Statistics wel precies kan vertellen hoeveel broeikassen er in Canada zijn en hoeveel nieuwe toiletten er in een bepaalde maand zijn geïnstalleerd, maar men weet niets over de condities van werkende mensen die in armoede verkeren. "De meeste gegevens zijn verkregen uit de Volkstelling van 1961", zo gaat men verder. "Die volkstelling was niet eens bedoeld deze gegevens te verstrekken; de volgende telling vindt pas in 1971 plaats en dan duurt het nog een hele tijd voordat de gegevens beschikbaar zijn."

Het Federale Wetsvoorstel op het gebied van Familie of Gezinshulp wordt nog deze herfst in het Lagerhuis verwacht. In het bovengenoemde rapport wordt er op geattendeerd dat de provincie niet is gevraagd om advies bij de voorbereiding van het Witboek, hoewel de uitbreiding van hulp voor de zg. "working poor" vergaande resultaten kan hebben.

In Ontario worden als "working poor" aangemerkt zij die niet genoeg verdienen om zich boven het armoede niveau te verheffen, maar die teveel verdienen om onder de huidige regels voor hulp in aanmerking te kunnen komen.

In het rapport uit Ontario wordt geschat (en men merkt hierbij nogmaals op dat er op dit gebied geen accurate cijfers beschikbaar zijn) dat ongeveer een derde van de alleen wonenden en 13% van de gezinnen in Ontario in armoede leven. Hieronder vallen een hoop studenten en oudere mensen. Onder de "Working poor" zijn er velen die net een paar centen meer ontvangen dan zij zouden krijgen als zij niet zouden werken. En zelfs dit verschil valt weg als men zich realiseert dat zij die maatschappelijke hulp ontvangen geen belasting betalen, niet bijdragen aan het Canada Pension Plan of Werkloosheidsverzekering, geen onkosten hebben die aan een werkkring verbonden zijn, en gratis ziekenhuis-, dokters-, en tandartsdiensten ontvangen. "Ondanks deze factoren blijken toch een hoop mensen er de voorkeur aan te geven te werken, ook al is dat in bepaalde gevallen financieel onnadelig," zo zegt het rapport.

De autoriteiten in Ontario zouden graag zien dat de gelden voor gezinshulp worden betaald aan hen die het inderdaad nodig hebben. Het feit dat het geld wordt betaald ongeacht de financiële situatie van de ontvanger betekent dat miljoenen hulp ontvangen die het helemaal niet nodig hebben.

Uit de volgende paragraaf uit het rapport van Ontario kan men opmaken wat wellicht in het Witboek gevonden zal kunnen worden: "Het Department of Family and Social Services is er van op de hoogte dat aan de Federale Regering voorstellen gedaan zijn ten aanzien van het "Family Allowance" systeem. Deze voorstellen komen neer op een verhoging van deze betalingen en het heffen van belasting over deze betalingen. Dit wordt als volgt verklaard: een verdubbeling van de gezinshulp zou de armen ten goede komen, terwijl een groot gedeelte van de extra uitgaven verhaald zouden worden in de vorm van belasting van hen die het minder hard nodig hebben. "Het Ontario Department is het eens met de bedoelingen die aan het Witboek ten grondslag liggen en is het er ook mee eens dat dit nieuwe systeem de armen ten goede zou komen. Er zou echter nog een grote hoeveelheid geld tussen wal en schip gaan als de belasting op de gezinshulp zou worden geheven in het kader van het huidige of van het onlangs voorgesteld inkomstenbelastingsysteem . . ."

Geen woningnood in Nederland voor geldbezitters

Het is maar goed dat de politie zo gauw — lekker nog vlak voor Pasen — de 'bezetters' van die twee leegstaande panden in Amsterdam op straat heeft gezet. Die huizen waren immers hun eigendom niet. Wat hadden ze er te maken? Die lieden doen net of iedereen het recht heeft om zomaar te gaan wonen waar hij wil.

Ja, als er nou nog woningnood was... Maar die is er allang niet meer. Kijk maar in de advertentiepagina's van de kranten. Hele reeksen huizen staan voor ieder te koop, in alle delen van het land. Voor nog geen 30.000 gulden heb je al een tweekamerflatje. En wie daar nog 20 of 30 mille op kan toeleggen vindt herenhuizen te kust en te keur.

Iedereen weet toch al lang dat die hele woningnood een fabeltje is. Huizen zijn er volop. Als je maar zorgt dat je geld genoeg hebt. Een half miljoen bijvoorbeeld. Daarvoor koop je zelfs een villa in Rotterdam-Kralingen met garage, terras, centrale verwarming, een boomgaard, zes kassen, 6741 vierkante meter eigen grond en nog een chauffeurswoning op de koop toe.

Als je die vijf ton niet hebt wordt het wat moeilijker. Je kunt dan natuurlijk proberen chauffeur te worden bij de man die wél een half miljoen heeft, maar dat is de weg van de minste weerstand. Het is allemaal een kwestie van geduld hebben en zuinig zijn. Gewoon blijven wonen in je krot, of in je vochtige kelder, of op je gammele zolderkamertje. En maar sparen.

Net zolang sparen tot je bijvoorbeeld 350.000 gulden hebt opgespaard. Dan koop je immers meteen dat rustig gelegen, riante landhuis even buiten Amersfoort met 15.000 vierkante meter grond, een zomerbungalow, een grote garage en wat er verder bij zo'n buitenhuisje hoort. 't Is wat prijzig, maar dan heb je ook een huis met een eigen biljardzaal en met een woonkamer die alleen al groter is dan zo'n ordinaire woningwetflat waar een heel gezin in leven moet.

Wie met minder genoegen wil nemen kan trouwens al veel goedkoper terecht. In een vierkamerflat bijvoorbeeld aan de Zeekant in Scheveningen. Daar wordt ook heel mooi gebouwd. Machtig uitzicht over zee. Luxe uitvoering en afwerking. Liften, centrale verwarming, garage, concierge — alles zit erin. Vier kamer voor anderhalve ton.

Zo kunnen we heel lang doorgaan. Op de advertentiepagina's word je ermee doodgegooid riante bungalows in Zoetermeer, reeds vanaf 145.000 gulden; een vrijstaande villa in Wassenaar voor nog geen drie ton; riante vierkamerflats in Rotterdam voor 110.000 gulden; een vrijstaand landhuis (ideaal voor grotere gezinnen) in Bussum voor 395.000 gulden; en verder natuurlijk volop huizen in alle delen van het land voor bedragen tussen een halve en een hele ton.

Laat dus niemand ooit meer zeggen dat er niet met man en macht aan de volkshuisvesting wordt gewerkt. De huizen schieten als paddestoelen uit de grond. De bouwers adverteren zich blauw om ze aan de man te brengen. En nog raken ze hun prachtige nieuwe huizen soms aan de straatstenen niet kwijt. Maar wie z'n schuld is dat? Niet van de bouwers. Zij doen heel erg hun best. Het ligt natuurlijk aan de mensen die domweg beweren dat die huizen te duur zijn.

Maar de bouwers MOETEN zulke prijzen wel vragen. Neem nu die flat met 77 appartementen op het landgoed Stoephout in Wassenaar. De advertentie zegt daarvan: 'Behalve het fraaie landgoed en de directe omgeving, waarin o.m. het Kasteel Oud Wassenaar, biedt het wonen in dit moderne gebouw extra faciliteiten zoals b.v. de aanwezigheid van een directie, de eveneens inwonende huismeester, de dagelijkse dinerverzorging, de logeerkamers voor de gasten, de huishoudelijke en andere assistentie enz.'

Is het dan een wonder dat zoiets moois veel geld kost? 'Het woonrecht van deze selecte appartementen — bestaande uit 2 tot en met 5 kamers — kan worden verworven door aankoop van een participatiebewijs. De koopsommen hiervan variëren van f 142.500 tot f 225.500', zegt de advertentie. Er staat niet bij dat de koper ook nog 425 gulden per maand aan service-kosten moet betalen, maar daar gaat het nu niet om.

Deze flat was bedoeld als een beleggingsobject van Blaauwhoed en het Shell Pensioenfonds. Eerst hadden ze de flats willen verhuren. Maar dat lukte niet. Er zijn namelijk niet genoeg mensen die een huur van 18.000 tot 20.000 gulden per jaar voor een flat willen betalen. En daarom worden die flats — uit armoe dus — nu verkocht.

Het lijkt misschien gek, maar dat lukt wel. De verkoopleider heeft dat in een interview met Elsevier uitgelegd. Wie zo'n flat huurt moet immers de hele huur zelf betalen. Maar als je — uit eigen vermogen — zo'n flat koopt gaat het renteverlies van je belastbaar inkomen af en dan betaalt de staat soms wel voor 60 of 70 procent mee in de kosten van je huis. Je moet namelijk nogal rijk zijn om een flat in Stoephout te mogen kopen. En hoe rijker je bent, hoe meer het rijk aan je huis betaalt.

Zo blijkt dus duidelijk dat er in Nederland eigenlijk helemaal geen woningnood bestaat. Hoogstens is het een kwestie van geldnood. Daarom is het ook niet nodig om veel meer goedkope woningen te bouwen. We hoeven er alleen maar voor te zorgen dat het geld beter wordt verdeeld.

(Uit: "De Gids" - 15 april 1970 - uitgaven van het C.N.V.)

Garlic is goed voor U

Garlic is een natuurlijk antiseptisch geneesmiddel hetwelk de bloedsomloop vrijhoudt van onzuiverheden en voorkomt of vernietigt ontbindings-bacillen.
Adams Garlic Pearles bevat de essentiële Garlic olie, die voor vele jaren medisch is gebruikt. Gedurende eeuwen hebben miljoenen mensen Garlic gebruikt als een gezondheids-middel, vertrouwend in de genezende en versterkende werking. Help uzelf sterk en gezond te voelen. Koop een pakje Adams Garlic Pearles vandaag bij uw drogist. Het kan u beter doen voelen, gezonder en met minder verkoudheden. Zij zijn reuk- en smaakloos in capsule vorm.

ADVERTEERT IN ONS BLAD

Uitbreiding Uitkeringen
Ziektekostenverzekering voor Ontario's Groeiende Bevolking
Vanaf 1 juli 1970

OHSIP
DEKKING UITGEBREID

omvat thans ook diensten verleend door Chiropractors, Osteopaten en Pedicures.

Vanaf 1 juli 1970 zal de reeds wijdse dekking en het uitkeringsschema voorzien in het Ontario Health Services Insurance Plan verder worden uitgebreid. Verzekerden zullen dan ook verzekerd zijn tegen kosten t.z.v. diensten verleend door drie andere groepen van beoefenaars van praktijken in de gezondheidszorg — Chiropractors, Osteopaten en Pedicuren.

Uitkeringen t.z.v. Chiropractische behandeling:

Eerste Behandeling, in de spreekkamer van de chiropractor of van een instituut — OHSIP betaalt $7.00
Verdere behandeling, als boven — OHSIP betaalt $5.00
Behandeling by patient thuis — OHSIP betaalt $7.00
Roentgenopname voor diagnose — OHSIP betaalt maximum van $10.00 per opname met een totaal per persoon per periode van 12 maanden van $25.00
MAXIMUM OHSIP UITKERING per persoon per periode van 12 maanden: $100.00 (met uitzondering van opnamen voor roentgendiagnostiek)

Uitkeringen voor behandeling door Osteopaat:

Eerste Behandeling, in de spreekkamer van de osteopaat of van een instituut — OHSIP betaalt $7.00
Verdere behandeling, als boven — OHSIP betaalt $5.00
Behandeling bij patient thuis — OHSIP betaalt $7.00
Roentgenopname voor diagnose — OHSIP betaalt maximum van $10.00 per opname met een totaal per persoon per periode van 12 maanden van $25.00
MAXIMUM OHSIP UITKERING per persoon per periode van 12 maanden: $100.00 (met uitzondering van opnamen voor roentgendiagnostiek)

Uitkeringen voor behandeling door Pedicure:

Behandeling in spreekkamer of instituut of bij patient thuis — OHSIP betaalt $5.00
Roentgenopname voor diagnose — maximum per opname: OHSIP betaalt $10.00 met maximum per persoon per periode van 12 maanden — OHSIP betaalt $25.00
Losstaande Eenvoudige Ingreep, buiten bezoek aan specialist om en met noodzaak tot nabehandeling — OHSIP betaalt $9.00
Meervoudige ingrepen op gegeven moment van behandeling,
— voor tweede ingreep — OHSIP betaalt $4.50
— voor derde ingreep — OHSIP betaalt $2.25
MAXIMUM OHSIP UITKERING per persoon per periode van 12 maanden: $100.00 (met uitzondering van opnamen voor roentgendiagnostiek)

ONTARIO DEPARTMENT OF HEALTH
Hon. Thomas L. Wells, Minister

OHSIP

EEN ANTWOORD

Het was eigenlijk langzaamaan gekomen.

De jongelui waren getrouwd en ogenschijnlijk scheen alles goed te gaan. Zij gingen trouw ter kerk en leefden met alles mee. Hun geluk verdiepte zich toen de eerste baby kwam. Ze waren er intens gelukkig mee. Maar al spoedig moesten zij erkennen, dat hun kind niet een gewoon kind was. Het was een mongooltje. Dat was heel moeilijk voor hen te aanvaarden. Zij wilden het eigenlijk niet, maar meermalen moesten zij zichzelf er op betrappen, dat zij hun baby met andere babies vergeleken om dan pijnlijk te ervaren, dat die vergelijking niet opging. Na een jaar stierf de baby en toen beseften zij eigenlijk pas goed hoe zeer zij aan dit kind gehecht waren.

Korte tijd daarna kondigde zich opnieuw een baby aan. Dat deed de pijn over het verlies van hun eerste kindje minder schrijnen. Maar toen de tweede baby kwam, bleek dit kind deerlijk misvormd te zijn. Zij wisten niet wat beter was, een "retarded child" of een misvormd kind. Hun geloof kreeg het moeilijk te verduren. Waarom toch? Waarom mochten andere jongelui blij en gelukkig zijn met gezonde kinderen, en waarom moesten zij tot tweemaal toe een dergelijke ervaring opdoen? Na enkele jaren werd ook dit misvormde kind hen ontnomen.

Sindsdien is het met deze twee mensen niet goed gegaan. Langzaam maar zeker zijn ze vervreemd van de kerk en van het christelijk geloof. Och ja, zij hebben wel veel bezeok gehad, ook van mensen van de kerk, maar wat kunnen mensen voor je doen? Wie kan het leed peilen van deze jonge ouders? Zij hadden niet alleen troost nodig. Ja dat ook. Maar wat ze nog meer nodig hadden is verzoening met de gedachte, dat God hun dit aandeed. Zij hadden zichzelf niet gerechtvaardigd, zij hadden nooit beweerd of gedacht dat zij beter waren dan anderen, maar ook niet slechter. Toen zij samen trouwden hadden zij zich vast voorgenomen een christelijk gezin te bouwen. Maar was het hen niet bij de handen afgebroken? Waarom was God zo tegen hen? Waarom mochten zij niet het geluk smaken, wat anderen ten deel viel? Wat had de Here op hen tegen, dat tot tweemaal toe, het geluk hun uit de handen werd geslagen? Dat was niet te rijmen in hun gedachtengang en hun liefde voor christendom was zodanig verkoeld, dat zij zich nu vrijwel geheel losgemaakt hebben van alles wat christelijk is.

Dit is geen fictieve geschiedenis. De omstandigheden zijn wat gewijzigd maar in grote trekken komt dit verhaal overeen met de werkelijkheid.

Wat moet je tot zulke mensen zeggen? Of je nu een gewoon kerklid bent of een ambtsdrager, als zulke mensen je pad kruisen, dan moet je iets zeggen. Maar wat? En er zijn heel wat mensen, die een kruis moeten dragen, is het niet in deze vorm, dan wel in een andere.

Wij komen er niet uit. Wij kunnen met al onze goede bedoelingen geen oplossing brengen. Wel kunnen wij een antwoord trachten te vinden. Dit antwoord zal niet een aanvaarden van de moeilijkheden als bij toverslag mogelijk maken, maar het zal wel een antwoord moeten wezen, dat een christen geeft.

God heeft ons gered ten diepste om Zichzelf. Wij zijn in die redding wel erg gelukkig en het vooruitzicht van een gelovige is onvoorstelbaar rijk. Maar dat is een konsekwentie. God heeft ons niet gered in de eerste plaats om ONS gelukkig te maken, maar (vergun de uitdrukking) om daarin Zelf gelukkig en heerlijk te zijn.

Aan de grote bruiloft van het Lam, onder de grote menigte die niemand tellen kan, zijn ook "retarded" kinderen en mensen, en misvormden. Daarin wil de Here heerlijk zijn, dat Hij die ook nodigt en dat die ook in heerlijkheid zullen aanzitten. Wij zullen later stom verbaasd zijn als wij zien wie er allemaal gered zijn, maar ook wat voor mensen er allemaal gered zijn.

Hoe moeilijk dit ook te verwerken is, maar voor die retarded of misvormde schepselen heeft de Here hier mensen nodig, waaruit zulke "misdeelden" geboren worden en die zulke "misdeelden" moeten groot brengen. Dit is niet altijd zo gemakkelijk te aanvaarden en het kost heel wat om het zo te zien. Maar dat is aan de andere kant het verheffende, als God mensen roept tot zulk een verantwoordelijke en moeilijke taak. Hij wil God zijn en Hij doet alles om Zichzelf. Juist ook het redden van zondaren. Juist ook degenen die in bijzondere zin door de zonde en de duivel gekweld worden.

Dat is geen oplossing voor de moeilijkheden van die mensen, die twee kinderen kregen en die ze beiden weer moesten afstaan. Maar het moge een antwoord zijn. Een antwoord dat de aandacht afleidt van hun zelf en vestigt op God. Ik kan pas mijn levensvervulling zien, als ik aan Gods zijde sta. Mijn discipel zijn, zegt de Heiland, is je zelf verloochenen en je kruis opnemen.

Dat lijkt gemakkelijk gezegd als buitenstaander. Dat is oneindig veel moeilikjer als je zulk een pak zelf te dragen hebt. Maar het is het antwoord dat de bijbel geeft.

D.F.

BIDDEN EN GETUIGEN

Tweeërlei soort van getuigen.

Als men er goed over nadenkt omvat dit opschrift eigenlijk de hele inhoud van eens christen's leven. Zijn gebedsleven houdt hem (of haar) in doorlopend contact met zijn hemelse Vader, en zijn getuigenis is het contact tussen hem en zijn medemens. Dat getuigenis kan tweeledig zijn: hij getuigt "van" zijn God en "van" zijn Zaligmaker die hem gekocht heeft met Zijn bloed. En hij getuigt "tegen" een onboetvaardige wereld die van God niet wil weten, en "tegen" een afvallige kerk die haar Zaligmaker heeft verloochend. Als wij de geschiedenis van Stephanus' martelaarschap aandachtig lezen zien we iets van dit tweeledig karakter in zijn getuigenis.

De afval.

Laten we nooit vergeten dat Stephanus niet door de wereld, maar door de officiële kerk van zijn dagen werd gestenigd vanwege zijn getuigenis. En waarom? Omdat zij een afvallige kerk was geworden sinds ze Jezus verworpen en aan het kruis genageld had. En waarom had zij dat gedaan? Omdat haar leiders God niet waarlijk kenden en, onder het mom van godzaligheid, het Woord van God hadden verworpen. Jezus had het hun duidelijk verweten: Die Mij verwerpt, die verwerpt Mijn Vader die Mij gezonden heeft, en Zijn Woord dat van Mij getuigt.

Dat proces van afval is de gehele geschiedenis doorgegaan, ook in de Nieuw-Testamentische kerk, omdat het wordt geïnstigeerd door dezelfde macht die Stephanus gestenigd heeft: de macht van Satan. Tot Stephanus kwam hij met grote steenbrokken. Tot ons komt hij met vriendelijke vragen: Is het ook dat God gezegd heeft . . . ?

Is het ook . . .

Is het ook dat God gezegd heeft: "Er zij licht"? En dat Hij dat licht noemde "dag", en de duistenis "nacht"? En dat het toen avond was geweest en morgen was geweest, de eerste dag? Wel, mijn vriend dat moet je zó niet opvatten! Zo letterlijk! Welnee, dat is alleen maar een soort van gelijkenis. Het "intellect" van de mens kun je toch ook niet wegcijferen, wel? Man, die eerste dag, dat kan wel duizend jaren geduurd hebben! Toegegeven dat het dan wel een beetje zot klinkt: het was avond geweest en morgen geweest: de eerste duizend jaren. Maar zo nauw kun je toch ook weer niet kijken als je naar "de waarheid" aan het zoeken bent. Geloof mij maar: dat licht heeft duizend jaren nodig gehad om tot stand te komen langs de weg van evolutie, zoals alles, ook de mens, door evolutie tot stand is gekomen. Etc., etc., etc. . . .

Het Paard van Troje.

Langs deze en dergelijke redeneringen is de evolutieleer nu ook officieel de kerk binnengedrongen. U kunt er over lezen op de voorpagina van Calvinist-Contact van 6 December 1968. De Synodale Gereformeerde kerken in Nederland hebben op hun Synode van Lunteren in 1967 de deur wijd opengezet om dit Trojaanse Paard binnen te laten. Ze hebben toen de besluiten der Synode van 1926, waar de leringen van Dr. Geelkerken werden verworpen, weer herroepen, en toen het Meerderheids-rapport aanvaard dat het met het evolutionisme eens was.

Ons voorgeslacht!

Wilt U meer weten over dit evolitionisme? Laat me U dan mogen voorstellen aan Uw voorgeslacht! Is U in het bezit van een Reader's Digest Great World Atlas? Daarin vindt U om en bij blz. 126 een stamboom getekend die duidelijk blijkt de stamboom van het apengeslacht te zijn. Iemand die erg enthousiast was over de evolutie-theorie heeft er boven gezet: Evolution of Man. Ergens in het midden vindt U het jaartal 500.000. Dat zijn blijkbaar diezelfde 500.000 jaren, genoemd in het Meerderheids-Rapport van Lunteren '67.

Omdat die evolutie-theorie niet klopt met de eerste hoofdstukken van de Bijbel heeft men op die Synode de uitspraak gedaan dat we vandaag aan de dag niet langer kunnen geloven dat wat we in die eerste elf hoofdstukken lezen van vader op zoon is overgeleverd totdat Mozes het boek Genesis ging schrijven.

Tegenwoordig wordt algemeen aangenomen, zo gaat deze uitspraak verder, dat de leeftijd van het mensdom gerekend moet worden bij honderden van duizenden jaren, en dit feit sluit uit de mogelijkheid dat de verhalen van Genesis 1 tot en met 11 getrouw zouden zijn overgeleverd van vader op zoon door schijnbaar eindeloze geslachten.

In het Meerderheids-rapport wordt o.a. gezegd: Tussen de eerste verschijning op aarde van op mensen gelijkende wezens en het begin van de ontwikkeling van de landbouw ligt een tussenruimte van op zijn minst 500.000 jaren, ongeveer 25.000 geslachten.

Kijk naar de vruchten!

"Als je wilt weten of een boom goed of kwaad is," zo leert de Here Jezus ons, "kijk dan naar zijn vruchten!" Laten we dat ook met deze "boom" doen. Enkele jaren geleden heb ik al in Calvinist-Contact gewaarschuwd tegen de zogenaamde "God-geleide" evolutie in verband met het onderwijs op onze Christelijke scholen. Deze God-geleide evolutie is de eerste stap op de weg naar Lunteren. De idee schijnt te zijn dat God het allereerste beginsel schept en dan verder de boel maar aan de evolutie overlaat! Onlangs vroeg een zuster van de Chr. Ref. Church, moeder van een gezin, mij om de mensen toch vooral te waarschuwen om hun ogen en oren open te houden voor wat hun kinderen op de Christelijke school wordt geleerd over deze "theistische evolutie". Kijk naar de vruchten! Kijk naar Lunteren! Als we uiteindelijk tóch moeten terecht komen waar Lunteren nu is terecht gekomen, wel, waarom ons dan nog al die lasten en opofferingen te getroosten om een eigen Christelijke school te hebben?

Kijk ook naar andere vruchten van het evolutionisme, gepropageerd door de nieuwe theologie, zoals daar zijn: geen Paradijs meer, geen Adam, geen Eva, geen boom des levens, geen boom der kennis des goeds en des kwaads, geen zondeval, geen moederbelofte, geen Cain, geen Abel, geen broedermoord, geen Henoch, geen zondvloed, geen Noach, geen Noachitisch verbond, geen Sem, geen Cham, geen Japhet, geen torenbouw van Babel . . . . Om nog maar niet te spreken over de talrijke verwijzingen naar deze heilsfeiten in het overige gedeelte van de Heilige Schrift!

Weest op uw hoede!

Het stormsein is gehesen: Weest op uw hoede. De deur van de Schriftcritiek staat nu al wijd open. Dit is allemaal in de Heilige Schrift zelf voorspeld. Er zou een tijd komen dat de mensen, kittelachtig van gehoor geworden zijnde, zichzelven leraars zouden opgaren naar het goeddunken van hun eigen hart, een tijd waarin zij het zuivere Woord der Waarheid niet meer zouden verdragen. Alles wijst erop dat we de tijd van het einde aller dingen snel naderen, en dat de wederkomst des Heren nabij is.

Zullen we bereid zijn als Hij komt?

B. Boulogne.

Surrey, B.C.

Reformed confessional consultation in Netherlands draws large crowd

(Grand Rapids, Mich.) A thousand people answered the call of two pastors in the Reformed Churches in the Netherlands to attend an initial meeting on 23 May of the Reformed Confessional Consultation. The two men, the Rev. Messrs. J. Vlaardingerbroek and M. P. van Dijk had called for the meeting out of concern that the church not polarize further into opposing groups.

At the May meeting it became clear that the consultation did not want to become revolutionaries nor conservatives nor the formers of a new group in the church. They wanted simply to be Reformed people who take their stand upon the Holy Scriptures and the Confession and give guidance in the present confused and uncertain situation.

One of the speakers at the meeting directed his words to both the advocates of the new theology and to the 'concerned' group. To the former he stated that an experiment can never be the foundation of the church, for only the Word of God can be that. To the latter he said that fear can never be the cement that holds the church together.

A meeting of the Consultation is to be held in the fall. (RES)

Voor een geslaagde vakantie met de hollandse gezelligheid.

"Little Europe Resort"

BRACEBRIDGE, MUSKOKA

Cottages te huur tegen redelijke prijzen. Uitstekende kampeer-, zwem- en visgelegenheid. (Ideaal voor groepskampen.) R. S. Bakema. Tel. 645-2738.

"Little Europe" vindt U 8 mijl ten O. van highway No. 11 aan de Vankoughnet Road, ongeveer 7 mijl ten N. van Gravenhurst en voorbij de Muskoka Airport. Plm. 35 mijl van Chr. Ref. Church in Orillia.

OVERSEAS FURNITURE

Hugo Expansion

Opening July 4

We are moving from 300 King St. East to

269-271 KING STREET EAST,

HAMILTON, ONT.

•

Featuring Hamilton's largest and most distinctive display of SCANDINAVIAN furniture with

FOUR

specious floors for your shopping convenience.

Sea you soon!

Gaat U naar Europa varen? De S.S. Stefan Batory is de juiste boot voor U. Het prachtige luxe Poolse schip draagt ertoe bij om de Atlantische Oceaan opnieuw te ontdekken met een gladder, vrolijker oceaan, boordevol met de bekoring der oude wereld en moderne gemakken.

U zult genieten van de genoegens van een zwembad, een moderne bioscoop, dagelijkse concerten, avonddansen, ongeëvenaarde bediening en voortreffelijke internationale keuken.

En er is een schaakzaal, kinderzaal, leeszaal en een bibliotheek om niet te spreken van al de gezellige bars.

Komt allen aan boord voor overzee! Boek thans de passage van Uw leven.

Rondreizen met gidsen staan U ter beschikking aan alle Europese havens.

Afvaarten van Montreal: 19 Augustus, 18 September, 16 Oktober, 11 November,

op weg naar Southampton/Londen, Rotterdam en Kopenhagen.

Bezoekt Uw reisbureau of schrijf naar:

POLISH OCEAN LINES
GDYNIA AMERICA LINE
General Agents
PICKFORD & BLACK LTD.
159 Bay Street, Toronto 1, Ont. • (416) 366-5484

THE BEST FROM HOLLAND

French sliced beans
Spinach Extra
Endive
Cut green beans
Broad beans
Garden peas
Kale
Red cabbage
Carrots
Peas & carrots
Marrowfats
Brussels sprouts
Chicory (witlof)
Applesauce
Purslane
Vegetables for soup

TOP'S IMPORTING LIMITED — GRIMSBY, ONT.
6354 BERESFORD ST., BURNABY 1, B.C.

The Next Issues of Calvinist-Contact

will be DATED	will be MAILED	Closing time for ADVERTISEMENTS
July 16/23	July 9	July 8, 9 a.m.
July 30/Aug. 6	July 31	July 20 noon
August 13	August 7	August 5 noon
August 20	August 14	August 12 noon
August 27	August 21	August 19 noon

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth announcements	$4.00
Engagement announcements	$4.00
Marriage and Anniversaries	$6.00
Notifications of death	$5.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $4.00. Every word more 15¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Thanks to the Lord, Who has enriched our family with the birth of another daughter

FREDA ELIZABETH

June 20, 1970.

Pete and Evelyn Heida, nee Datema.
Jennifer.
John.

143 Oxford Street,
Woodstock, Ont.

We want to express our sincere thanks to our relatives and friends who made our 40th wedding anniversary an unforgettable day. Above all our gratefulness to our Heavenly Father, who has blessed us all the way.

Harry and Audrey VanderZwaag.

15 Leland St., Hamilton, Ont.

Pernis 1925 — Mount Brydges 1970

On July 16, 1970, the Lord willing, we hope to celebrate with our parents and grandparents

PIETER SPEELMAN
and
MAARTJE SPEELMAN—NOORDZY

the occasion of their 45th wedding anniversary.

May the Lord bless them and continue to be with them, is the wish of the children and grandchildren.

Marie and Cor VanDyk, Talbotville.
Ronnie and Adrian VanKempen, Essex.
Willie and John VanderGeest, St. Thomas.
Maarten and Antonia Speelman, Strathroy.
Joanne and John Mantel, Aylmer.
Ina and John Hoogstra, Strathroy.
Lydia and Walter DeRuiter, Mount Brydges.
John and Ina Speelman, Kerwood.
Arie and Joanne Speelman, Sarnia.
Mary Speelman, Grand Rapids.
and 38 grandchildren.

Open House July 25, 1970 from 7-9 P.M. o'clock in the Community Hall, Mount Brydges, Ont.

1930 — 1970

Happy and thankful to the Lord we hope to celebrate with our dear parents

CORNELIS VAN DEN BOR
WYNTJE VAN DENBOR, nee VEENHUIZEN

their 40th wedding anniversary on Thursday, July 16, 1970.

Alberton, P.E.I.:
Fred and Alie Ramsey.
Paisley, Ont.:
John and Midred Van den Bor.
Clarkson, Ont.:
Cor and Marilyn Van den Bor.
Toronto, Ont.:
Van Van den Bor.
Aurora, Ont.:
Quinto and Nelly Bianco.
Pine Grove, Ont.:
Piet and Willy Idzerda.
and 22 grandchildren.

Pine Ridge Avenue,
Pine Grove, Ont.

Op 3 July D.V. hopen wij met onze geliefde ouders en grootouders

MARTEN HIEMSTRA
ALICE HIEMSTRA—v. d. MEULEN

hun 35-jarige huwelijksfeest te herdenken.

Moge de Here hun nabij zijn in de komende jaren, is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Enniskillen, Ont.:
Frans & Gerda Hiemstra.
Newcastle, Ont.:
Miner & Wilma Brink.
Navan, Ont.:
Gerrit & Rita Hiemstra.
en 10 kleinkinderen.

12 Vet Ave.,
Bowmanville, Ont.

With thankful hearts we hope to celebrate on Saturday, July 11, 1970 the 30th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

THOMAS PASMA
and
ALICE PASMA (nee STRUIKSMA)

May God bless them for each other and for us in the years to come.

Their thankful children:
John and Lena Pasma,
Timmy,
R.R. 7, Tillsonburg, Ont.
Richard and Tena Poortinga,
Dorothy and Anita,
Galt, Ont.
Betty,
Jack,
Sally, at home.

R.R. 1, Springfield, Ontario.

Thankful to the Lord we hope to celebrate with our dear parents

ARIE VAN TUYL
and
ADRIANA VAN TUYL—STEENBRUGGE

that on July 19, 1970 they were married for 25 years.

"Great is Thy faithfulness, O God, my Father."

Burlington, Ont.:
Henk and Rita Van Tuyl.
Wellandport, Ont.:
Joe and Ann Van Tuyl.
Joanne.
Wellandport, Ont.:
Harry.
Leo.
John Henry.

P.O. Canboro Rd.,
Wellandport, Ont.

Reception July 20, 1970 in the Wellandport Community Hall.

1945 — 1970

On July 25, 1970 we hope to celebrate with our parents and grandparents in St. David's, Ontario,

BERTUS VAN DYK
and
MAARTJE VAN DYK (nee BOL)

on the occasion of their 25th wedding anniversary.

"May the Lord bless them and keep them."

Their children and grandchildren:
Harry and Karen Van Dyk, Michael, St. Davids, Ont.
Peter and Sheryl Van Dyk, Toronto, Ont.
Coby and Art Dommasch, Laura and Grant, St. Davids, Ont.
Mary and Hank Ennema, Mississauga, Ont.
Gary, Albert, Eddy and Billy Van Dyk, St. Davids, Ont.

Happy and thankful to the Lord we hope to celebrate with our dear parents

JOHN HIDDINK
and
GERDA HIDDINK (nee HEIDEMAN)

their 25th wedding anniversary on Sunday, July 19th, 1970.

Hank & Tena.
Wilma.
Jack.
Andy.

Open House on July 20 after 6 o'clock P.M. at their residence. R.R. I, Bloomfield, Ont.

The Lord willing we hope to celebrate on July 12, 1970, the 25th anniversary of the marriage of our parents

SIDNEY ADEMA
and
ANNA ADEMA—STEURSMA

"Except that the Lord build the house they labour in vain that build it." Psalm 127, their wedding text.

The Lord has blessed their marriage and also our family. We are happy to celebrate together. Opa Steursma visiting with us from Holland.

John and Gertie, fiancee.
Lucy.
John and Yetty Joosse.
Jake.
Cor.
Peter.
Bert.
Sidney.
Martin.
Marianne.
Robert.
Wendy.
Paul.

There will be an open house celebration on July 11, 1970, at 2 p.m.-5 p.m., R.R. 5, Georgetown, Ont.

CEDARHOLM COTTAGES

on beautiful Kennebec Lake, half way between Ottawa and Peterborough on Highway 7. Inside conveniences, safe sand beach. S. Pranger, R.R. 1, Arden, Ont. Phone 613 - 335-5824.

On Friday, July 17, 1970, the Lord willing, we hope to celebrate with our dear parents

HENDRIK KRAMER
and
RICHTJE KRAMER, nee DAM

the occasion of their 25th wedding anniversary.

Want het fundament was op de steenrots gegrond.

Pat & Fred Van Gorkum.
James.
Henry.
Klari & Frank (engaged).
Peter.
Yolanda.
Janet.

Port Credit, Ont.

Op 12 juni 1970 nam de Here na een langdurige ziekte tot Zich onze lieve man, vader en grootvader

ALBERT VELDMAN,

op de leeftijd van 73 jaar.

Wij treuren niet als degenen die geen hoop hebben.

Mrs. Annegie Veldman—Kleefman, Lethbridge, Alta.
Mr. Harm Veldman, Lethbridge, Alta.
Mr. Herman Veldman, Lethbridge, Alta.
Mr. & Mrs. Henk Veldman, Wembley, Alta.
Mr. Jan Veldman, Calgary, Alta.
Mr. & Mrs. Harm Veldman, Lethbridge, Alta.
Mr. & Mrs. Johan Veldman, Castlegar, B.C.

Vanuit Oldeboorn, Friesland ontvingen wij het droeve bericht, dat overleden is onze vader en grootvader

OEBELE HARMSMA,

in de ouderdom van 80 jaar.

Geliefde echtgenoot van A. Harmsma—v. d. Berg.

Acton, 20 juni 1970.

H. Harmsma.
H. Harmsma—Bakker.
Louise Alice.

Girl, 18, wants

HOUSEKEEPING JOB

where mother is in hospital or has been. In or near Niagara Peninsula. For July and August. Call Wellandport 386-6450 or write # 2271, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Retired minister has for sale an entire library of Dutch, German, French and English books. Approximately 2000 volumes. Interested parties please contact Rev. J. Van Kuiken, 34 Agnes Street, Barrie (Ontario).

Weduwnaar, even over 60 jaar, financieel onafhankelijk, zoekt

CONTACT

met lady, tussen 50 en 60 jaar. Brieven onder no. 2270, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

WESTERN CANADA

For unusual business opportunities and good farms available write to Richard Oostra, Manager, Swift Realty Ltd., Box 112, Red Deer, Alberta.

Farm Properties for sale

★ Dairy farms
★ Beef farms
★ Hog farms
★ River property

C. BURUMA
R.R. 2, Clinton, Ont. 482-3287
Salesman for K. W. Colquhoun Limited, Clinton, Ont.

Harry Den Haan
Tax Consultant
(Registered)
10 Leavesden Place,
HAMILTON 50, ONT.
Phone 383-6713
SPECIALIZING IN FARM INCOME TAX
No advance payment.

---

9 KAMER HUIS IN JARVIS, ONT.

5 Kamers beneden met badkamer, 4 kamers boven met badkamer. Dit is een best huis en is geschikt voor twee gezinnen. Vraagprijs $26.000. $7.500 down. Eén hypotheek voor de rest.

Jack Bylsma
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone 549-3894

WILLIAM ALLAN
REAL ESTATE CO. LTD.
TORONTO

Member of AIMS national wide corporation. Services over all Canada and U.S.

Residential - Commercial - Farms

Sales Agent
John Masselink
Phone 416-757-3641

We have to offer one of the best BROILER FARMS of Ontario. Good terms.

ALL SIZES!

What size broiler plant interests you? Lt's on the Bray list. Samples: Shift worker's opportunity — price reduced. Quota 9,800, complete Chore feeding line, new 12-ton bulk bin, etc. Near Oakville. . . . Quota 18,000, well equipped, bulk bins, fans, etc. Nice two-storey duplex dwelling. St. Catharines. . . . Quota 39,615, two metal-clad buildings, 4-inch insulation, hot water brooding, good fan ventilation, bulk bins, grain augers, etc. 40 acres, some bush, farm equipment, Binbrook area. . . . Remember, these are samples. We have others, all sizes.

FRED W. BRAY
REAL ESTATE BROKER
357 Upper Paradise Rd., Hamilton 43. Phone (416) 389-0344.
Write or phone for definite appointment.

From our parsonage to yours

(Continued from page 2)

True, the calling system in our churches is not an ideal one and the "Central Office" of the United Church sounds to me like a step in the right direction. I have an idea that the brethren who are meeting at Synod right now will feel better off with sisters like you and me still at a safe distance from their sacred halls! If only they knew what else I would like to see changed! If I had my way, we would receive our monthly paycheque also from one Central Office! Some financial experts would draw up a scale and our husbands would all start out with the same basic salary. Increases would be granted after so many years of service (and, thus, of experience). The size of the family and special cases of costly illness might also be considered as a reason for an extra allowance (possibly also the size of the congregation). To obtain the necessary funds, every congregation would be obliged to pay a certain amount per family per year. I gladly leave the details to the experts. Mind you, I don't expect to get any richer this way and that is not exactly what I want either. I only want an adequate living for every minister's family; and that is biblical. The trouble is, if you leave it up to each congregation in particular, one minister will live much less "adequately" than an other; and in my humble opinion this could be corrected by rewarding them all according to one and the same schedule. Imagine, no more embarrassment for us at congregational meetings! If they have any questions or suggestions or remarks, or if they fiercely disagree with the minimum or maximum or in-between minister's salary, people are free to write to the Central Office. (Blessed Institution!)

Imagine also, no more poor needy churches who see their minister yield to the temptation of a wealthier congregation! Of course, I don't dare to ask any elder or member of the Administration Committee for their opinion on this fanciful notion of mine, but what do you think of it, Christy?

Before I end this letter, I will tell you in just a few words about the Conferences for Ministers' Wives we used to have in Holland. I attended only two or three but it was something we all looked forward to. They were held in the fall in "The Reformed Mission Center" in the beautiful city of Baarn. We left our husbands all by their lonesome selves, brought our children to some kind and helpful lady in the congregation and flocked to Baarn on Tuesday morning. By coffee time we were all there and the big lounge would hum with constant chatter, broken by peals of carefree laughter and exclamations of delight and surprise upon the discovery of good friends whom we had not seen for so long. There were the young and timid ones who were just discovering what it meant to be a wife and possibly a mother and who thus hadn't had time yet to reflect on what it takes to be a minister's wife. Then there were the not-so-young ones of whom some were very outspoken and seemed to know exactly what you should or should not do as a "pastoorse." Others were not at all so sure and sought advice from one another. Fortunately, there were also the older and, quite often, motherly ladies and since I myself at that time hovered between the very young and the not-so-young, and since I was very unsure of my role in the parsonage, I like to listen to their conversations, seasoned with the wisdom of their experience.

We enjoyed the luxury of meals not prepared by ourselves. Time was taken out for devotions together. Excellent speakers came to enlighten us on various subjects, such as missions, psychology, trends in literature, and so on. We usually went on a fieldtrip to some nearby point of interest, and on Wednesday night we enjoyed and admired each other's talents in a variety-programme. On Thursday morning, after breakfast, we bade our fond farewells and upon arriving home we would start saving up for the next year. For as you will understand, it DID cost money. The rates at the "Center" were reasonable to be sure, but there was the train- or busfares to be paid and the speakers had to have their rightful share, too. My memory fails me now, but there must have been some committee who handled the technicalities. This is all quite a while ago and I really wouldn't know whether these conferences are still that popular or whether something else has come in their place; perhaps it altogether belongs to the past by now.

And Christy, in case you DO want to start something like it, do I have to remind you that the fall this year wouldn't be such a suitable time for you?!!!

Love,
NANCY.

RES SECRETARIAT PUBLISHES SURVEY OF REFORMED LITERATURE IN SPANISH

(Grand Rapids, Michigan) A mimeographed publication, by the Reformed Ecumenical Synod secretariat, Spanish Literature, is a first attempt to prepare a listing of publications in Spanish by Reformed churches and agencies. The material is arranged according to the publications completed, materials being prepared and materials planned for future publication.

A second, Spanish/English edition, planned for the fall of 1970, will contain additional information on books which in the judgment of qualified persons should be translated into Spanish, or prepared as new productions. This information will be supplied by persons suggested by publishers of Reformed literature in Spanish and from missionaries and scholars who know the needs of the evangelical Christian community in Spain and Latin America for its outreach of the Gospel.

Spanish Literature is available from the RES Secretariat, 1677 Gentian Drive S.E., Grand Rapids, Mich. 49508.

MONEY MAKER
For the right party
WELDING BUSINESS
in the City of
NIAGARA FALLS

Going Concern fully equipped plus 3 room modern living quarters fully furnished.
Owner retiring and wants to travel. Asking $25,000 with excellent terms. Call or write Albert De Jonge Real Estate, 685-4274. Eevenings 682-1480.

ALBERT DE JONGE — REALTOR
39 Geneva St., St. Catharines, Ont. — 685-4274

DATA CENTRE

July 14, 15, 16	Second Christian Congress in Trinity College, Palos Heights, Ill. Speakers: J. A. Olthuis, Dr. P. G. Schrotenboer and J. Van Dyk, Banquet Speaker A. Gedraitis. Registration: Christian Action Foundation, Box 133, Lansing, Ill., 60438, U.S.A.
August 11	Organ Concert by John VanderTuin, Central United Church, Brandon, Man.
July 31 - Aug. 3	A.A.C.S. Study Conference, Niagara Christian College, Niagara, Ont. Lecturers: Mr. C. T. McIntire, Dr. J. H. Olthuis.
Aug. 12	Rev. R. A. Crooks. Summer Fellowship in Knox Presb. Church, 630 Spadina Ave., Toronto.
Aug. 26	Dr. Joel Nederhood. Summer Fellowship in Knox Presb. Church, 630 Spadina Ave., Toronto.
Sept. 1 - 3	A.A.C.S. Study Conference, Bellevue Christian School, Bellevue (near Seattle), Washington. Lecturers: Dr. A. H. DeGraaff, Dr. J. H. Olthuis
Sept. 4 - 7	A.A.C.S. Study Conference, Concordia College, Edmonton, Alta. Lecturers. Mr. C. T. McIntire. Mr. M. Vrieze.
Sept. 4 - 7	A.A.C.S. Study Conference, Cultus Lake, near Vancouver, B.C. Lecturers: Dr. A. H. DeGraaff, Dr. J. H. Olthuis.
Sept. 4 - 7	A.A.C.S. Study Conference, Camp Okoboji, Iowa, U.S.A. Lecturers: Mr. J. A. Olthuis, Dr. H. E. Runner, Mr. G. Vandezande.
Sept. 11 - 14	A.A.C.S. Study Conference, Teen-Age Challenge Youth Resort, Holland, Michigan, U.S.A. Lecturers: Mr. C. T. McIntire, Dr. B. Zylstra.
Oct. 16-17	A.A.C.S. Study Conference, Pinebrook, Stroudsburg, Pennsylvania, U.S.A. Lecturers: Mr. C. T. McIntire, Dr. B. Zylstra.

WANNEER ZAL 'T ZIJN?

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact te lezen.

THE WORLD AROUND US

North Korea

If there is going to be an other war in Asia in which the United States, however grudgingly, will be involved, it will most likely be in the Korean peninsula. The events of the last few years — particularly the **Pueblo** incident of January 1968, and the spy plane EC-121 incident of January 1969 — have made it clear that North Korea is not only bellicose, but also quite willing to start a major war. These incidents have also shown that provocative acts by a hostile power, no matter how small, may easily spark a new land war in Asia, even though none of the major Pacific powers may want it.

The roots of the problem in Korea go back to 1945. Following the Allied victory over Japan, which had ruled Korea for 35 years, the United States and the Soviet Union sent occupation troops to Korea. The original intent was to disarm the Japanese troops stationed there and maintain order until a political settlement could be worked out. The occupation troops were stationed north and south of the 38th Parallel which soon became the demarcation line between the Soviet and United States forces. Failure to reach an agreement on the part of the two major powers soon saw the temporary division transformed into a permanent partition. Three years after the occupation forces entered Korea, two rival regimes emerged, each claiming sole legitimacy and embodying diametrically opposed ideologies.

In the north, the government that came into being was unmistakably Communist and Soviet orientated. It was headed by Kim Il-song, a 36-year-old former leader of anti-Japanese partisans in Manchuria. There were other groups trying for power at this time, but Kim soon removed them from the scene. As a result, political power in present-day North Korea is in the grip of Kim Il-song and his former colleagues in the anti-Japanese guerilla campaigns, who monopolize all the key positions in the Korean Worker's Party (K.W.P.), the government and the military. Kim's principal technique of political control is ideological indoctrination backed by a formidable reservoir of coercive power. Voluminous works have been produced by and about Kim on the various aspects of the "Korean revolution" with particular emphasis on the pivotal role allegedly played by Kim; these works are required reading for his people.

The goals for North Korea according to Kim's "revolutionary thought" are: **chuch'e** (autonomy or self-identity) in thought, political independence, economic independence, and self-reliance in national defence. The accent on autonomy, however, is not permitted to undermine Kim's monolithic political control. To "think with one's own head" does not mean that North Koreans may criticize Kim's "revolutionary thought". Blind acceptance of the party doctrine is demanded and many top ranking associates of Kim in the party and the government have been replaced because their views differed from Kim's.

In the area of economic independence North Korea has made the greatest strides. Kim's economic development plans were borrowed from Stalin and consist of a series of multi-year economic plans designed at building a predominantly industrial and self-reliant economy. Agriculture has been completely collectivized. In her quest for economic self sufficiency North Korea has been helped by the existence of a skeletal industrial base inherited from the Japanese. There are also relatively abundant natural reseources, and there has been substantial aid from the Communist bloc, particularly from Moscow and Peking. The people of North Korea have been efficiently mobilized and seem willing and able to sacrifice much of themselves in order to make their country independent in the economic sphere. Not all the economic plans have been successful, but the result of the past twenty years are indeed impressive.

Unfortunately, much of the effort in the economic sphere is used for the wrong ends. Instead of trying to better the lot of his people, as by and large Mao has done in China, Kim uses the spectacular economic progress as a means to eventually bring the two Koreas together again — under his control of course. Kim feels that the achievements in the North impress the South Korean people, thus enhancing their desire for and, eventually, pressure for reunification. More importantly, the mounting threat of the South, in Kim's view, calls for a heightened vigilance and military capability on the part of the North. The military thus puts greater demands on the industrial sector in order to get the things they need and consequently a great deal of the industrial output is channeled into military goods leaving little for the people in the way of consumer goods.

Kim's efforts to unify Korea have taken various forms. The Korean War of 1950-1953 was manifestly an attempt to unify Korea by force. Failure of that venture led to a "peaceful" approach. South Korea was repeatedly challenged to come to the conference table so that the two Koreas could work out a settlement free from external interference — that is, after the United States troops withdraw from the South. North Korea does not recognize the authority of the United Nations in settling the Korean question. According to Kim, since the United Nations was a belligerent in the war, it cannot be impartial and thus cannot play a role here.

By late 1966, Kim seemed to have given up hope of reaching a settlement at the conference table and a growing campaign of infiltration, subversion and terrorism against the South was begun. North Korean triggered incidents in the South increased ten-fold in 1967 over the previous years. But Kim is not satisfied with acts against South Korea. He sees the United States as the principal deterrent to his goal of reunification, and depicts "U.S. imperialism" as the source not only of all of Korea's intractable problems but also of the "oppressed people" the world over. Because of this view, Kim does anything within his power to irritate the United States, and if possible to put it in a bad light in world opinion. Obviously, the capture of the **Pueblo** and the downing of the EC-121 were major achievements for North Korea according to Kim's view.

The possibility that North Korea hoped to start a major war with these incidents must not be ruled out. The Soviet Union is bound by treaty to help defend North Korea and has also helped to modernize North Korea's armed forces in recent years. Kim has been occilating between Peking and Moscow for years, but is presently closer to Moscow than to Peking. Although North Korea repeatedly gives out statements that she is independent and not bound by either the Moscow or Peking line, it is obvious that Kim is quite convinced that in case of an attack on North Korea by the United States he expects that either or both the Communist giants will jump in the fray and so embroil the United States in another major war. And so the ruler of this small country continues his schemes to bring about a major conflagration apparently for no other reason than that it will give him more power since he will then be master of all of Korea.

J. J. Bout.

FOR THE FARMERS

COMMENTS ON THE REPORT OF THE AGRICULTURAL TASK FORCE

by JOHN DEN BOER

The Task Force on Agriculture has come with its report. For many years the government as well as farmers and farm leaders have felt the lack of an overall farm policy. There has never been a long range view of the future of agriculture. As a result some big mistakes have been made.

For example the green light was given for increased wheat production in the West, in view of the booming export trade (to Russia, which was experiencing poor harvests). Now we wish that no increase in wheat production had taken place.

But in a throne speech at that time a study of all of Canadian agriculture was promised.

During the past years farm organizations have grown more bitter, fought each other and have also tried for unity. The 5 man Task Force, while working on their report noticed these things and drew their conclusion about human nature. So instead of absolute powers, they have advised **restricted** powers for any National Farm Marketing Board. Wisely so. Farmers and agro-business are by nature just as sinful and selfish as any other group in society. Besides they handle one of the most imported and essential products God has given to man: food. God would be angry if the food that He gives would be used by some people in an **unfair** way to increase prices to enrich themselves. Unfortunately when we stand up and say "That or that action is sinful and selfish", the answer often is: "Every other group is doing it". Some groups often mentioned are doctors, unions and companies.

One of the means God uses nowadays to prevent **misuse or abuse of power** is that power is not anymore concentrated in the hand of one man (say a king). Instead different groups and persons all have some influence and some power. So in this case it is a good thing that farm groups can discuss among themselves and with the government what policies should be made by the government. Or by a body whose task it is to look at the broader aspects and consequences a certain policy would have for society as a whole.

One of the God-given tasks of our governments in the Seventies is to promote social justice and to watch over the interests of other groups in our society and other sectors of the economy. Many elected government officials do not see their task in the above mentioned way, but rather point to a successful election campaign. But even in the first century A.D. Scripture admonishes us to be subject to God's ordained authorities, for they are ministers of God. For our own good and we ought to pray for them (Rom. 13:1-7). This may not be a very popular view, but I can't help but seeing it that way.

I hope that somebody, who is more capable will write about the Task force's recommendations to solve the problem of the low-income (true, quite often also inefficient) farmer. Although they say much that I can agree with, I get the feeling that the members of the Task Force look on a man (in this case farmer) too much as if he were nothing but an economic unit. This view seems to be strongly reflected in The Task Force's rejection of the idea of the family farm, except as a means to achieve **other ends**, mainly an **improved standard of living.** Is an improved standard of living, to be gotten from more cash income, **all** we should work for?

I know a lot of people have such a narrow view about their work. But as Christians we know that we ought to glorify God, also in the way we do our work. A job well done and also done for the well-being of other people is approved and blessed by Him. Some of these blessings are: working in and with nature; satisfaction in work; possible contact with one's family, etc.

A proper Biblical view of work is very important for the preservation of the health and energy of a people. Some of the good characteristics of a people are often better preserved in a rural environment. Possibly, and maybe even especially today when modern communications reach the most lonely places. Some successful city people see this and move to the country, "because it's a better place to raise kids."

In the civilizations that rose and fell the decay was quite often most advanced in the cities as compared to rural areas. And they had the advantage that a high percentage (over 50%) of the population lived in the country. Today, in Canada, we are down to fewer than 10% making a living in the farm. And this will go down much further. In my opinion this will not at all be in the interest of the Canadian people.

The members of the Task Force along with many economists and government officials seem to assume that an economic activity or business should be able to **compete, or die.** This idea may soon be old-fashioned.

Another idea is now advanced by many other people, some of them with considerable influence. This idea says that the prime purpose of business is not to meet the need for consumers, but rather **to provide work.**

For example, the government raises tariffs to protect certain industries where many jobs are at stake. Labor unions press for the right to have a strong say in changes in business methods that might reduce jobs. They also say that a business should not have the right to close down, simply because it is in economic difficulty.

Sociologists and psychologists have been saying that if the conditions under which a business is operating are not suitable to employees, then the business ought to change its ways rather than its people.

This is more humane, but not economic, or competitive, especially if the market place is the world at large.

To me this "new idea" of broader responsibility for the people involved, to provide jobs and livelihood, is more Christian than the idea: Get out and do something else. Let's hope that the people who have to implement the recommendations from the Task Force will see it this way.

Anyone who feels he can help to develop a Christian view on the above mentioned matters, or who disagrees in whole or in part is invited to write. The powers that be have an open mind for a well thought out Christian viewpoint on these difficult areas of life. Let's work on it to get ready to present this to them.

R.R. # 2, Port Perry, Ont.

VAN'S MOVING & CARTAGE LTD.

J. Vander Wal, President.

- TRUCK LEASING
- TRACTORS AND TRAILERS
- STAKE TRUCKS

181-183 Front St. East,
TORONTO 2, ONT.
Tel.: 366-1586-7-8

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. Hess

SECOND SERIES OF PROBLEMS IN JULY

No. 406

Author: P. Kniest, Germany 1960

Black: 5 pieces

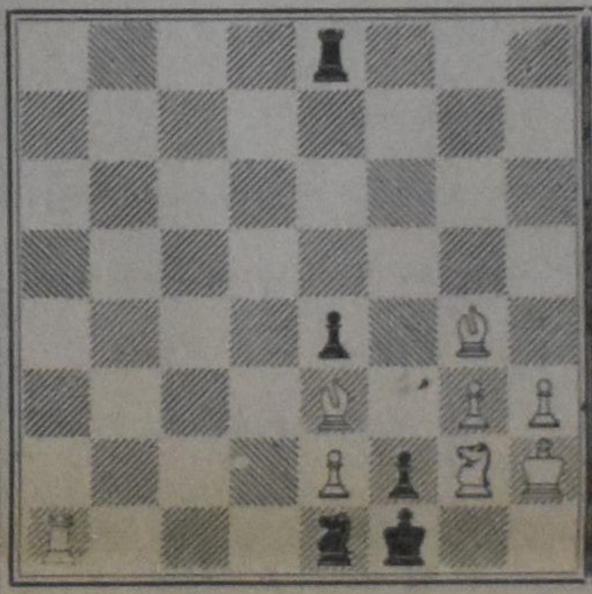

White: 8 pieces

White to play and mate in three moves. 3 points

No. 407

Author: N. G. G. VanDyk, Holland 1962

Black: 13 pieces

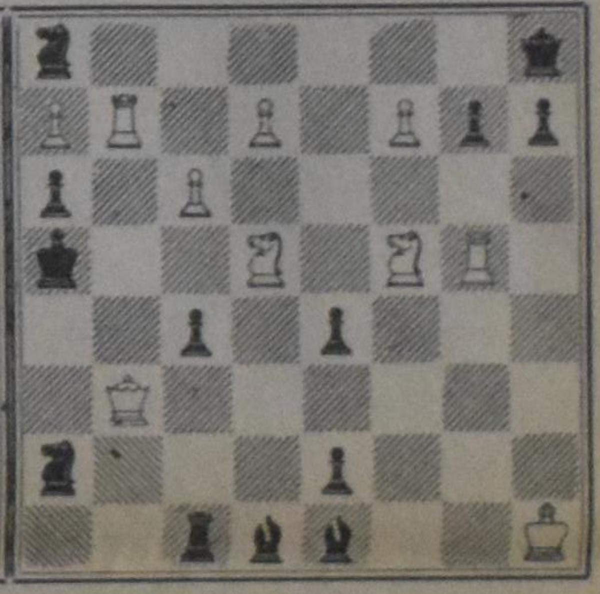

White: 10 pieces

White to play and mate in two moves. 2 points

NOTES

1. After the cute first series of the month you will really have to come to grips with the second set. Both problems are highly surprising.
2. The author of No. 406 must have a special liking for fireworks. At least he demonstrates something like that in this problem. Make sure to write down the **full** solution: the key, the threat, if any, and, of course all varieties, not overlooking any black defense.
3. No. 407 (a genuine Dutch problem) reminds one of what children are doing at the playgrounds. The judge who rewarded VanDyk's product in a theme tournament with the 1st prize said that this problem will live on as long as there are people to enjoy them.
4. The deadline for the July problems is the 20th of August. Those who are not Ontarians have 5 days more.

THE FAMILY BOOKSTORE

Serving Reformed Canada

468 BRANT STREET, BURLINGTON, ONT. PHONE (416) 637-9151

OWN YOUR OWN BANK

Share the benefits of our Credit Union.

- Savings free life insured
- 7% and 8% deposits
- Loans at lowest rate
- Group Life insurance for the entire family

Netherlands (Hamilton)
Credit Union Ltd.
P.O. Box 545
Hamilton, Ont. - 522-9644

The Choosing of a Partner for Life

is a very delicate matter. The Christian Marriage Contact Bureau is pleased to help those, who wish to find a Christian marriage partner.

All work of the C.M.C.B. is voluntarily done by experts and correspondence is kept strictly confidential.

Write for a Brochure to Box 154, Toronto Station R, Toronto 17, Ont.

SUBSCRIPTION FORM

To: CALVINIST-CONTACT
BOX 312, STATION "B",
HAMILTON, ONT.
CANADA

Please, send Calvinist-Contact to:

NAME ....

ADDRESS ....

ZONE ....

Solicited by ....

ADDRESS ....

....

I would like to receive the book

1st choice ....

2nd choice ....

Subscription for Canada $6.00 per year; for 2 years $11.50.

For the USA the same as for Canada, but in USA currency to make up for the higher mailing cost. Yearly subscription for other countries $6.50, for 2 years $12.00.